

ZASTUPNIÈKI DOM SABORA REPUBLIKE HRVATSKE

Na osnovi èlanka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Proglašavam Zakon o socijalnoj skrbi, koji je donio Zastupnièki dom Sabora Republike Hrvatske na sjednici 27. lipnja 1997.

Broj: 081-97-1143/1
Zagreb, 8. srpnja 1997.

Predsjednik
Republike Hrvatske
dr. Franjo Tuđman, v. r.

ZAKON

O SOCIJALNOJ SKRBI

I. OPÆE ODREDBE

Èlanak 1.

Ovim se Zakonom uređuje naèin obavljanja i financiranja djelatnosti socijalne skrbi, korisnici, prava korisnika socijalne skrbi, postupak za ostvarivanje tih prava te druga pitanja znaèajna za obavljanje djelatnosti socijalne skrbi.

Èlanak 2.

(1) Pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom Zakonu imaju ovo znaenje:

- Samac je osoba koja nema obitelji i živi bez èlanova svoje obitelji.
- Obitelj èine braèni drugovi, djeca i drugi srodnici koji zajedno žive.
- Samohranim roditeljem smatra se roditelj koji nije u braku i ne živi u izvanbraènoj zajednici, a sam skrbi za svoju djecu.
- Udomiteljstvo je oblik skrbi izvan vlastite obitelji kojim se korisniku osigurava stanovanje, prehrana, èuvanje, odgoj, briga o zdravlju i obrazovanju i njegove druge potrebe.

5. Korisnik je osoba koja ostvaruje prava iz socijalne skrbi.

(2) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na braènu zajednicu primjenjuju se i na izvanbraènu zajednicu.

Èlanak 3.

(1) Socijalna skrb je djelatnost od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku kojom se osigurava i ostvaruje pomoæ za podmirenje osnovnih životnih potreba socijalno ugroženih, nemoænih i drugih osoba koje one same ili uz pomoæ èlanova obitelji ne mogu zadovoljiti zbog nepovoljnih osobnih, gospodarskih, socijalnih i drugih okolnosti.

(2) Radi sprjeèavanja, ublažavanja i otklanjanja uzroka i stanja socijalne ugroženosti socijalnom skrbi pruža se potpora obitelji, posebice djeci i drugim osobama koje ne mogu brinuti same o sebi.

(3) Predškolske, školske i zdravstvene ustanove, policija, pravosudna i druga državna tijela, pravne i fizièke osobe koje su po posebnim zakonima odreèeni za brigu o obitelji, djeci i drugim osobama koje se ne mogu brinuti same o sebi, radi zaštite njihovih interesa dužne su surađivati s ustanovama socijalne skrbi.

Èlanak 4.

(1) Svatko je dužan brinuti se za zadovoljavanje svojih životnih potreba i potreba osoba koje je po zakonu ili po drugoj pravnoj osnovi dužan uzdržavati.

(2) Svatko je svojim radom, prihodima i imovinom dužan pridonositi sprjeèavanju, otklanjanju ili ublažavanju vlastite socijalne ugroženosti, kao i socijalne ugroženosti èlanova svoje obitelji, posebice djece i drugih èlanova obitelji koje se ne mogu sami o sebi brinuti.

Èlanak 5.

(1) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi ustrojava, usklađuje i nadzire djelatnost socijalne skrbi.

(2) Sredstva za obavljanje djelatnosti i ostvarivanje prava socijalne skrbi utvrđena ovim Zakonom osigurava Republika Hrvatska, opæina, grad i Grad Zagreb.

Èlanak 6.

Djelatnost socijalne skrbi za èije obavljanje sredstva osigurava Republika Hrvatska obavljaju centri za socijalnu skrb i druge ustanove koje osniva Republika Hrvatska, a može je obavljati i opæina, grad i Grad Zagreb pod uvjetima i na naèin propisan ovim Zakonom.

Èlanak 7.

(1) Opæina, grad i Grad Zagreb obvezni su u svom proraèunu za potrebe socijalne skrbi osiguravati sredstva u visini od najmanje 5% svojih prihoda s kojima prvenstveno osiguravaju pomoæ za podmirenje troškova stanovanja utvrðenu èlankom 34. ovoga Zakona.

(2) Opæina, grad i Grad Zagreb mogu osim za pomoæ iz stavka 1. ovoga èlanka osigurati sredstva za ostvarivanje prava utvrðenih ovim Zakonom u veæem opsegu te za pružanje i drugih vrsta pomoæi.

(3) Opæina, grad i Grad Zagreb utvrðuju vrste pomoæi iz stavka 2. ovoga èlanka te propisuju uvjete i naèin njihova ostvarivanja.

Èlanak 8.

Opæina, grad i Grad Zagreb posebno æe poticati dobrosusjedsku pomoæ, dobrovoljni rad i druge oblike dobroèinstava.

Èlanak 9.

(1) Vjerska zajednica, trgovaèko društvo, udruga i druga domaæa i strana pravna i fizièka osoba mogu sredstvima koja osiguraju za tu namjenu pružati novèanu i drugu pomoæ osobama za koje ocjenjuju da im je pomoæ potrebna te obavljati djelatnost socijalne skrbi prema ovom Zakonu.

(2) U svrhu iz stavka 1. ovoga èlanka mogu se osnivati zaklade i fundacije.

II. KORISNICI SOCIJALNE SKRBI

Èlanak 10.

(1) Korisnik socijalne skrbi je samac ili obitelj koji nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba, a nisu u mogućnosti ostvariti ih svojim radom ili prihodom od imovine ili iz drugih izvora.

(2) Korisnik socijalne skrbi je i:

1. tjelesno ili mentalno ošteæeno ili psihièki bolesno dijete te dijete prema kojem je ili bi trebala biti primijenjena mjera obiteljsko ili kaznenopravne zaštite,

2. tjelesno ili mentalno ošteæena ili bolesna odrasla osoba, starija, nemoæna i druga osoba koja zbog trajnih promjena u zdravstvenom stanju ne može udovoljiti osnovnim životnim potrebama,

3. druga osoba koja je u nevolji zbog poremeæenih odnosa u obitelji, ovisnosti o alkoholu, drogama ili drugim opojnim sredstvima ili zbog drugih oblika društveno neprihvatljivog ponašanja i drugih uzroka.

(3) Korisnik socijalne skrbi iz stavka 2. ovoga èlanka može biti samac, èlan obitelji ili obitelj u cjelini.

Èlanak 11.

- (1) Prava socijalne skrbi utvrđena ovim Zakonom osiguravaju se hrvatskim državljanima i osobama bez državljanstva koje imaju trajno nastanjenje u Republici Hrvatskoj.
- (2) Stranim državljanima s trajnim nastanjenjem u Republici Hrvatskoj osiguravaju se ona prava iz socijalne skrbi koja su u odnosu na njih utvrđena ovim Zakonom i međunarodnim ugovorima.
- (3) Osoba koja nije obuhvaæena stavkom 1. i 2. ovoga èlanka može privremeno ostvariti prava socijalne skrbi pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, ako to zahtijevaju životne okolnosti u kojima se našla.
- (4) Prava iz socijalne skrbi ne mogu se prenositi na drugu osobu niti nasljeđivati.

III. PRAVA U SUSTAVU SOCIJALNE SKRBI

Èlanak 12.

Prema ovom Zakonu i na temelju njega donesenim propisima samac ili obitelj imaju pravo na: savjetovanje, pomaganje u prevladavanju posebnih teškoæa, pomoæ za uzdržavanje, pomoæ za podmirenje troškova stanovanja, jednokratnu pomoæ, doplatak za pomoæ i njegu, pomoæ i njegu u kuæi, osobnu invalidninu, osposobljavanje za samostalan život i rad, skrb izvan vlastite obitelji i druge pomoæi.

1. Savjetovanje

Èlanak 13.

- (1) Savjetovanje je sustavna i programirana pomoæ kojoj je svrha uspješnije prevladavanje nedaæa i teškoæa, stvaranje uvjeta za oèuvanje i razvoj osobnih mogućnosti te odgovornog odnosa pojedinca prema samom sebi, obitelji i društvu.
- (2) Ostvarivanje prava na savjetovanje za korisnika je besplatno.

2. Pomaganje u prevladavanju posebnih teškoæa

Èlanak 14.

- (1) Pomaganje u prevladavanju posebnih teškoæa pruža se samcu ili obitelji radi svladavanja nedaæa i teškoæa u svezi s bolešæu, starošæu, smræu èlana obitelji, problemima u odgoju djece, invalidnošæu, ukljuèivanjem u svakodnevni život nakon duljeg boravka u odgojnoj ustanovi ili duljeg lijeèenja te u drugim nepovoljnim okolnostima ili kriznim stanjima.
- (2) Pomaganje iz stavka 1. ovoga èlanka odnosi se na vođenje kuæanstva, raspolaganje novcem, organiziranje uèenja djeteta, nabavu odjeæe, ukljuèivanje u javne kuhinje, klubove, pronalaženje posla, rješavanje problema stanovanja, smještaja u predškolske ustanove i drugo.

(3) Pomaganje iz stavka 1. ovoga članka uključuje pravnu i drugu pomoć u svezi sa sklapanjem, odnosno raskidom ugovora o doživotnom uzdržavanju i drugim pravnim poslovima kojima se pojedincu i obitelji osigurava zadovoljavanje životnih potreba.

(4) Pomaganje u prevladavanju posebnih teškoća u pravilu se pruža u korisnikovu domu.

(5) Radi prevladavanja komunikacijskih poteškoća, gluhe osobe imaju, u svezi sa sklapanjem pravnih poslova i u postupcima pred državnim tijelima pravo na tumača.

(6) Pomaganje u prevladavanju posebnih teškoća za korisnika je besplatno.

3. Pomoć za uzdržavanje

Članak 15.

(1) Pravo na pomoć za uzdržavanje može ostvariti samac ili obitelj koji nemaju sredstava za uzdržavanje u visini utvrđenoj u članku 16. ovoga Zakona, a nisu ih u mogućnosti ostvariti svojim radom ili приходima od imovine ili na drugi način.

(2) Pomoć za uzdržavanje ostvaruje se u novcu ili u naravi.

Članak 16.

(1) Osnovicu na temelju koje se utvrđuje visina pomoći za uzdržavanje određuje Vlada Republike Hrvatske.

(2) Visina pomoći za uzdržavanje utvrđuje se u postotku od osnovice iz stavka 1. ovoga članka i iznosi za:

1. samca 100% osnovice,

2. obitelj za:

- odraslu osobu 80% osnovice,

- dijete do 7 godina 80% osnovice,

- dijete od 7 do 15 godina 90% osnovice,

- dijete od 15 do 18 godina 100% osnovice.

(3) Iznosi utvrđeni prema stavku 2. ovoga članka povećavaju se ako je korisnik:

- potpuno radno nesposobna odrasla osoba koja živi sama za 50% osnovice,

- potpuno radno nesposobna odrasla osoba koja živi u obitelji za 30% osnovice,

- trudnica nakon 12 tjedana trudnoæe i roditelja do 2 mjeseca nakon poroda za 50% osnovice,

- dijete samohranog roditelja za 25% osnovice.

Èlanak 17.

Centar za socijalnu skrb moæe odrediti odraslu osobu koja predstavlja obitelj radi ostvarivanja prava utvrðenih ovim Zakonom.

Èlanak 18.

Visina pomoæi za uzdržavanje utvrðuje se kao razlika izmeðu iznosa sredstava za uzdržavanje utvrðenih prema èlanku 16. ovoga Zakona i iznosa prosjeènoga mjeseènoga prihoda samca ili obitelji ostvarenog u tri mjeseca koja prethode mjesecu u kojem je podnesen zahtjev za ostvarivanje pomoæi za uzdržavanje, odnosno pokrenut postupak po službenoj duænosti.

Èlanak 19.

Ako samac ili obitelj u vrijeme donošenja prvostupanjske odluke o ostvarivanju prava na pomoæ za uzdržavanje ostvaruje za 10% viši ili niæi mjeseèni prihod od iznosa utvrðenog prema èlanku 18. ovog Zakona, visina pomoæi izraèunava se na temelju tog prihoda.

Èlanak 20.

(1) Prihodima u smislu èlanka 18. i 19. ovoga Zakona smatraju se sva financijska i materijalna sredstva koja samac ili obitelj ostvari po osnovi rada, mirovine, prihoda od imovine ili na neki drugi naèin.

(2) U prihode iz stavka 1. ovoga èlanka ne uraèunava se pomoæ za podmirenje troškova stanovanja, novèana naknada za tjelesno ošteæenje, doplatak za pomoæ i njegu, ortopedski dodatak, osobna invalidnina, a iznos prihoda umanjuje se za iznos koji na temelju propisa o obiteljskim odnosima èlan obitelji plaæa za uzdržavanje osobe koja nije èlan te obitelji.

Èlanak 21.

Pravo na pomoæ za uzdržavanje nema samac niti èlan obitelji koji:

- moæe sam sebe uzdržavati,

- ne æeli traæiti uzdržavanje od osobe koja ga je duæna uzdržavati na temelju propisa o obiteljskim odnosima, osim ako centar za socijalnu skrb utvrdi da zakonski obveznik uzdržavanja nije u moguænosti davati uzdržavanje,

- ne æeli ostvariti uzdržavanje na temelju sklopljenog ugovora o doæivotnom uzdržavanju, a nije pokrenuo postupak za raskid tog ugovora,

- može osigurati uzdržavanje po drugoj osnovi.

Članak 22.

(1) Smatra se da u smislu članka 21. ovoga Zakona osoba može sama sebe uzdržavati ako prihode može ostvariti prodajom imovine ili davanjem u zakup ili najam imovine koja ne služi njoj ni članovima njezine obitelji za podmirenje osnovnih životnih potreba.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, imovina djeteta može se izuzeti od opterećenja ili otuđenja, o čemu odlučuje centar za socijalnu skrb.

Članak 23.

Smatra se da u smislu članka 21. ovoga Zakona osoba može sama sebe uzdržavati ako je uredno prijavljena kod službe za zapošljavanje te odbije ponuđeno zaposlenje neovisno o stručnoj spremi, odnosno ako ima prilike makar privremenim, sezonskim, povremenim i sličnim poslovima ostvariti sredstva za podmirenje osnovnih životnih potreba ili ostvariti druge prihode.

Članak 24.

Odredbe iz članka 23. ovoga Zakona ne odnose se na:

- potpuno radno nesposobnu osobu,
- dijete od 15. do navršene 18. godine života, odnosno do završetka redovnog školovanja,
- trudnicu nakon 12 tjedana trudnoće i roditelju do dva mjeseca nakon poroda, te roditelja koji čuva i odgaja dijete do godinu dana života, blizance do tri godine života ili troje i više djece do 10 godina života, ili teže tjelesno ili mentalno oštećeno ili psihički bolesno dijete pod roditeljskom skrbi.

Članak 25.

Potpuno nesposobnim za rad u smislu ovoga Zakona smatra se:

- osoba starija od 65 godina,
- dijete do navršene 15. godine života,
- osoba čija je nesposobnost za rad utvrđena prema općim propisima, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Članak 26.

Samac ili obitelj koji su ostvarili sredstva prodajom imovine ili su darovali svoju imovinu nemaju pravo na pomoć za uzdržavanje za razdoblje za koje iznos pomoći odgovara visini osnovice za plaćanje poreza na promet nekretnina.

Èlanak 27.

- (1) Pomoæ za uzdržavanje iz èlanka 15. ovoga Zakona može se odobriti i u obliku zajma.
- (2) Pomoæ za uzdržavanje u obliku zajma može se odobriti samcu ili obitelji koji ima u vlasništvu nekretnine i drugu imovinu ili pravo, ali ih ne može trenutaèno prodati ili na drugi naèin od toga ostvariti prihod ili drugu korist ili nije u mogućnosti ostvariti kakvu tražbinu ili je zbog izvanrednih okolnosti ostao bez svojih redovitih prihoda.
- (3) Uvjete i naèin za ostvarivanje prava iz stavka 1. ovoga èlanka propisat æe ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Èlanak 28.

Pomoæ za uzdržavanje može se odobriti u cijelosti ili djelomièno kao pomoæ u naravi kad centar za socijalnu skrb utvrdi da je to povoljnije za korisnika ili da se pomoæ u novcu ne koristi ili postoji velika vjerojatnost da se neæe koristiti za podmirenje osnovnih životnih potreba.

Èlanak 29.

Pomoæ za uzdržavanje isplaæuje se mjeseèno, a pravo se ostvaruje od dana podnošenja zahtjeva, odnosno pokretanja postupka po službenoj dužnosti.

Èlanak 30.

Korisnik koji prima pomoæ za uzdržavanje dužan je davati toène podatke o svim svojim redovitim i drugim prihodima, nekretninama ili drugoj imovini, te mora omogućiti centru za socijalnu skrb uvid u svoje prihode i imovno stanje.

Èlanak 31.

- (1) Samac ili odrasla osoba koja predstavlja obitelj, a ostvaruje pomoæ za uzdržavanje dužan je u roku od osam dana prijaviti centru za socijalnu skrb svaku promjenu koja utjeèe na ostvarivanje ili na visinu pomoæi za uzdržavanje, a korisnik pomoæi za uzdržavanje koji ostvaruje prihod dužan je svaki mjesec dostaviti dokaze o visini ostvarenog prihoda.
- (2) Centar za socijalnu skrb donijet æe, na osnovi prijave korisnika pomoæi za uzdržavanje ili na osnovi podataka prikupljenih po službenoj dužnosti, novu odluku ako to zahtijevaju promijenjene okolnosti o kojima ovisi ostvarivanje i visina pomoæi za uzdržavanje.
- (3) Ako je utvrđena nova osnovica iz èlanka 16. ovoga Zakona o promjeni iznosa pomoæi, korisnik se izvješæuje putem isplatnice, a rješenjem ako korisnik to traži.

Èlanak 32.

Pomoæ za uzdržavanje neæe se isplaæivati samcu ili èlanu obitelji koji se nalazi na vojnoj obvezi, na izdržavanju kazne zatvora duljem od 30 dana, na bolnièkom lijeèenju duljem od 2 mjeseca, osobi koja je smještena u udomiteljsku obitelj ili u dom socijalne skrbi kao i osobi kojoj je u svezi sa školovanjem u cijelosti osigurano besplatno stanovanje, prehrana, odjeæa, obuæa i drugo.

Èlanak 33.

Centar za socijalnu skrb donijet æe rješenje kojim se ukida pravo na pomoæ za uzdržavanje samcu ili obitelji ako praæenjem materijalnih i drugih socijalnih prilika ocijeni da su te prilike znatno povoljnije od onih koje se mogu osigurati sredstvima predviðenim u èlanku 16. ovoga Zakona.

4. Pomoæ za podmirenje troškova stanovanja

Èlanak 34.

Troškovi stanovanja, u smislu ovoga Zakona, su troškovi utvrðeni ugovorom o najmu stana u kojem živi samac ili obitelj, a odnose se na najamninu, troškove koji se plaæaju u svezi sa stanovanjem i održavanjem stana, osim zaštiæene najamnine koju najmoprimac koristi po posebnim propisima.

Èlanak 35.

Pomoæ za podmirenje troškova stanovanja može se odobriti samcu ili obitelji, ako mjeseèni prihod samca ili obitelji u posljednja tri mjeseca prije mjeseca u kojem je podnesen zahtjev, odnosno pokrenut postupak po službenoj dužnosti, ne prelazi visinu sredstava za uzdržavanje utvrðenih prema èlanku 16. stavku 2. i 3. ovoga Zakona.

Èlanak 36.

(1) Pomoæ za podmirenje troškova stanovanja može se odobriti samcu ili obitelji koje u najmu ne koriste stan koji je po svojim obilježjima iznad obilježja potrebnih za zadovoljavanje osnovnih stambenih potreba samca ili obitelji.

(2) Mjerila o obilježjima stana potrebnog za zadovoljavanje osnovnih stambenih potreba samca ili obitelji u smislu stavka 1. ovoga èlanka propisat æe ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Èlanak 37.

Pomoæ za podmirenje troškova stanovanja nema samac ni obitelj, ako samac ili èlan obitelji ima u vlasništvu ili suvlasništvu kuæu, kuæu za odmor ili stan.

Èlanak 38.

(1) Pomoæ za podmirenje troškova stanovanja odobrava se u visini najma s tim da pomoæ samcu ili obitelji ne može biti veæa od iznosa polovice sredstava potrebnih za uzdržavanje samca ili obitelji utvrðenih prema èlanku 16. stavku 2. i 3. ovoga Zakona.

(2) Iznimno, pravo iz stavka 1. ovoga članka može se odobriti i do iznosa sredstava iz članka 16. ovoga Zakona ako se po ocjeni centra za socijalnu skrb samo na taj način može izbjeći odvajanje djece od roditelja.

Članak 39.

Odredbe članka 17., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 28., 29., 30., 31., 32. i 33. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju kod ostvarivanja prava na pomoć za podmirenje troškova stanovanja, kao i kod ostvarivanja drugih prava na temelju ovoga Zakona.

5. Jednokratna pomoć

Članak 40.

Jednokratna pomoć može se odobriti samcu ili obitelji koji, zbog trenutanih okolnosti (npr. rođenja djeteta, bolesti ili smrti člana obitelji, elementarnih nepogoda ili drugih nevolja), prema ocjeni centra za socijalnu skrb, nisu u mogućnosti djelomično ili u cijelosti zadovoljiti osnovne životne potrebe.

Članak 41.

- (1) Jednokratna pomoć odobrava se u novcu ili u naravi.
- (2) Jednokratna pomoć odobrava se u naravi u slučaju iz članka 28. ovoga Zakona.

Članak 42.

- (1) Jednokratna pomoć može se odobriti do iznosa koji podmiruje potrebu.
- (2) Ako za podmirenje potrebe iz stavka 1. ovoga članka treba osigurati iznos veći od trostrukog iznosa osnovice iz članka 16. stavka 1. ovoga Zakona, centar za socijalnu skrb dužan je pribaviti prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

6. Doplatak za pomoć i njegu

Članak 43.

- (1) Doplatak za pomoć i njegu može se odobriti osobi:
 - kojoj je zbog tjelesnog ili mentalnog oštećenja ili trajnih promjena u zdravstvenom stanju ili zbog starosti prijeko potrebna stalna pomoć i njega druge osobe, jer sama ne može udovoljavati osnovnim životnim potrebama,
 - ako doplatak za pomoć i njegu ne može ostvariti po drugoj osnovi,
 - ako prihod po članu obitelji ne prelazi iznos od 200% osnovice iz članka 16. stavka 1. ovoga Zakona, odnosno ako prihod samca ne prelazi iznos od 250% osnovice iz

članak 16. stavka 1. ovoga Zakona u prethodna tri mjeseca prije mjeseca u kojem je podnesen zahtjev, odnosno pokrenut postupak po službenoj dužnosti.

(2) Doplatak za tuđu pomoć i njegu, pod uvjetima iz stavka 1. ovoga članka odobrit će se i osobi kojoj je zbog privremenih promjena u zdravstvenom stanju ili tjelesnog oštećenja, prijeko potrebna stalna pomoć i njega druge osobe.

Članak 44.

Iznimno od članka 43. ovoga Zakona osoba potpuno lišena poslovne sposobnosti ili teže tjelesno ili mentalno oštećena osoba ima pravo na doplatu za pomoć i njegu iako je prihod po članu obitelji, odnosno prihod samca veći od prihoda utvrđenog u članku 43. ovoga Zakona.

Članak 45.

Doplatak za pomoć i njegu odobrava se u punom ili u smanjenom iznosu, ovisno o tome postoji li prijeka potreba pomoći i njege druge osobe u punom ili smanjenom opsegu.

Članak 46.

(1) Prijeka potreba stalne pomoći i njege druge osobe u punom opsegu postoji kada osoba zbog trajnih promjena u zdravstvenom stanju ne može sama udovoljiti osnovnim životnim zahtjevima jer se ne može, ni uz pomoć ortopedskih pomagala samostalno kretati u stanu i izvan stana, uzimati hranu, oblačiti se i svlačiti, održavati osobnu higijenu, kao ni obavljati druge osnovne fiziološke potrebe.

(2) Prijeka potreba stalne pomoći i njege druge osobe u smanjenom opsegu postoji kada osoba zbog trajnih promjena u zdravstvenom stanju ne može potpuno udovoljiti osnovnim životnim zahtjevima, jer se ne može samostalno kretati izvan stana radi nabave osnovnih životnih potrepština i korištenja zdravstvene zaštite.

(3) Prijeka potreba privremene pomoći i njege u punom ili smanjenom opsegu postoji i kada osoba zbog privremenih promjena u zdravstvenom stanju ili tjelesnog oštećenja ne može udovoljiti osnovnim životnim zahtjevima iz stavka 1. ili 2. ovoga članka.

Članak 47.

Visina doplatka za pomoć i njegu iznosi:

- u punom iznosu 100% od osnovice iz članka 16. stavka 1. ovoga Zakona
- u smanjenom iznosu 70% od osnovice iz članka 16. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 48.

Osoba kojoj je osiguran stalni ili tjedni smještaj ne može ostvariti pravo na doplatu za pomoć i njegu.

Èlanak 49.

Osoba èiji je roditelj ostvario pravo na rad s polovicom punog radnog vremena po posebnim propisima može ostvariti pravo na doplatak za pomoæ i njegu u smanjenom iznosu.

7. Pomoæ i njega u kuæi

Èlanak 50.

(1) Pomoæ i njegu u kuæi može se odobriti osobi kojoj je zbog tjelesnog ili mentalnog ošteæenja ili trajnih promjena u zdravstvenom stanju ili starosti prijeko potrebna pomoæ i njega druge osobe:

- koja nema moguænosti da joj pomoæ i njegu osiguraju roditelj, braèni drug i djeca,
- koja nema moguænosti da pomoæ i njegu osigura na temelju ugovora o doživotnom uzdržavanju,
- ako prihod po èlanu obitelji ne prelazi iznos od 300% osnovice iz èlanka 16. stavka 1. ovoga Zakona,
- ako joj je na podruèju njenog prebivališta, pod uvjetima i na naèin propisan ovim Zakonom, moguæe osigurati takvu pomoæ.

(2) Pomoæ i njega u kuæi, pod uvjetima iz stavka 1. ovoga èlanka odobrit æe se i osobi kojoj je zbog privremenih promjena u zdravstvenom stanju ili tjelesnog ošteæenja, prijeko potrebna pomoæ i njega druge osobe.

Èlanak 51.

Pomoæ i njega u kuæi može obuhvatiti:

- organiziranje prehrane (nabava i dostava gotovih obroka u kuæu, odnosno nabava živežnih namirnica, pomoæ u pripremanju obroka, pranje posuða i dr.),
- obavljanje kuænih poslova (pospremanje stana, donošenje vode, ogrjeva i slièno, organiziranje pranja i glaèanja rublja, nabava lijekova i drugih potreština),
- održavanje osobne higijene (pomoæ u oblaèenju i svlaèenju, u kupanju i obavljanju drugih higijenskih potreba),
- zadovoljavanje drugih svakodnevnih potreba.

Èlanak 52.

Korisniku kojem je odobren doplatak za pomoæ i njegu iznimno se može osigurati i pomoæ i njega za zadovoljenje pojedine potrebe iz èlanka 51. ovoga Zakona koju mu ne mogu pružiti èlanovi obitelji.

Èlanak 53.

(1) Pravo na pomoæ i njegu u kuæi nema dijete èiji roditelj koristi pravo na skraæeno radno vrijeme za njegu tog djeteta, a dijete koristi poludnevni smještaj u predškolskoj, školskoj ili zdravstvenoj ustanovi ili domu socijalne skrbi.

(2) Pravo na pomoæ i njegu u kuæi nema dijete èiji roditelj koristi porodni dopust ili dopust do sedme godine života djeteta radi njege teæe tjelesno ili mentalno ošteæenog djeteta.

Èlanak 54.

Pomoæ i njegu u kuæi pruæa ustanova socijalne skrbi, a moæe i vjerska zajednica, trgovaèko društvo, udruga i druga domaæa i strana pravna i fizièka osoba s kojom centar za socijalnu skrb sklopi ugovor.

8. Osobna invalidnina

Èlanak 55.

Pravo na osobnu invalidninu ima teæe tjelesno ili mentalno ošteæena osoba ili osoba s trajnim promjenama u zdravstvenom stanju, a èije je ošteæenje ili bolest nastala prije navršene 18. godine života, ako osobnu invalidninu ne ostvaruje po drugoj osnovi.

Èlanak 56.

(1) Osobna invalidnina iznosi mjeseèno 250% osnovice iz èlanka 16. stavka 1. ovoga Zakona za osobu koja nema vlastitog prihoda.

(2) Ako korisnik ostvaruje prihod po bilo kojoj osnovi, osobna invalidnina utvrðuje se kao razlika izmeðu iznosa iz stavka 1. ovoga èlanka i prosjeènog prihoda ostvarenog u prethodna tri mjeseca prije podnošenja zahtjeva.

(3) U prihod iz stavka 2. ovoga èlanka ne uraèunava se pomoæ za uzdržavanje ostvarena na temelju ovoga Zakona ni djeèiji doplatak.

Èlanak 57.

Korisnik koji ostvaruje pravo na osobnu invalidninu ne moæe istodobno ostvariti pravo na doplatak za pomoæ i njegu.

Èlanak 58.

(1) Ako roditelji osobe koja ostvaruje pravo na osobnu invalidninu koriste: porodni dopust, dopust do sedme godine djetetova života po posebnim propisima, pravo na rad s polovicom punog radnog vremena radi njege teæe tjelesno ili mentalno ošteæenoga djeteta, a dijete dnevno boravi u predškolskoj, školskoj ili zdravstvenoj ustanovi ili domu socijalne skrbi, osobna se invalidnina isplaæuje u iznosu od 125% osnovice iz èlanka 16. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Ako osoba iz članka 55. ovoga Zakona koristi stalni ili tjedni smještaj izvan vlastite obitelji ne može ostvariti pravo na osobnu invalidninu.

Članak 59.

Vrstu i stupanj tjelesnog ili mentalnog oštećenja, trajnu promjenu u zdravstvenom stanju odnosno radnu sposobnost iz članka 25., 43., 50., 55. i 60. ovoga Zakona propisat će ministar nadležan za poslove socijalne skrbi uz suglasnost ministra nadležnog za poslove zdravstva.

9. Osposobljavanje za samostalan život i rad

Članak 60.

Pravo na osposobljavanje za samostalan život i rad ima tjelesno ili mentalno oštećena ili psihički bolesna osoba pod uvjetima i na način određen propisom ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi.

10. Skrb izvan vlastite obitelji

Članak 61.

Skrb izvan vlastite obitelji obuhvaća sve oblike smještaja ili boravka u udomiteljskoj obitelji, u domovima socijalne skrbi, kao i one oblike smještaja ili boravka koje pruža vjerska zajednica, trgovačko društvo, udruga i druga domaća i strana pravna i fizička osoba, kojima se korisniku osigurava stanovanje, prehrana, čuvanje, briga o zdravlju, odgoj i obrazovanje, psihosocijalna rehabilitacija, njega i druge potrebe.

Članak 62.

Socijalna skrb izvan vlastite obitelji ostvaruje se kao:

- stalni smještaj,
- tjedni smještaj,
- privremeni smještaj,
- cjelodnevni boravak i
- poludnevni boravak.

Članak 63.

U sklopu stalnog smještaja osigurava se tijekom duljeg vremenskog razdoblja zadovoljavanje životnih potreba kao što su: stanovanje, prehrana, odijevanje, održavanje osobne higijene, briga o zdravlju, čuvanje, odgoj i obrazovanje, njega, radne aktivnosti, psihosocijalna rehabilitacija i korištenje slobodnog vremena.

Članak 64.

U sklopu tjelesnog smještaja osigurava se tijekom radnih dana zadovoljavanje životnih potreba kao što su: stanovanje, prehrana, održavanje osobne higijene, briga o zdravlju, èuvanje, odgoj i obrazovanje, njega, radne aktivnosti, psihosocijalna rehabilitacija, korištenje slobodnog vremena i organiziranje prijevoza.

Èlanak 65.

(1) U sklopu cjelodnevnog boravka osigurava se zadovoljavanje životnih potreba: boravak i prehrana, održavanje osobne higijene, briga o zdravlju, èuvanje, odgoj i obrazovanje, njega, radne aktivnosti, psihosocijalna rehabilitacija, korištenje slobodnog vremena, organiziranje prijevoza i druge potrebe.

(2) U sklopu poludnevnog boravka osiguravaju se usluge iz stavka 1. ovoga èlanka.

Èlanak 66.

U sklopu doma socijalne skrbi može se organizirati i djelatnost školstva po posebnim uvjetima i programu koji propisuje ministarstvo nadležno za poslove prosvjete i športa.

Èlanak 67.

U sklopu privremenog smještaja osigurava se: privremeni boravak, prehrana, hitna medicinska pomoæ, nabava prijeko potrebne odjeæe i obuæe, troškovi prijevoza u mjesto prebivališta u vlastitu ili udomiteljsku obitelj, dom socijalne skrbi ili drugu ustanovu.

Èlanak 68.

(1) Skrb izvan vlastite obitelji osigurava se djeci bez roditelja, djeci koju roditelji zanemaruju ili zlorabe svoje roditeljske dužnosti, te djeci i mlađim punoljetnicima s poremeæajima u ponašanju.

(2) Ako to interesi djeteta zahtijevaju, skrb izvan vlastite obitelji osigurava se djetetu èiji roditelji zbog bolesti, neriješenog stambenog pitanja ili drugih životnih nedaæa nisu u moguænosti privremeno brinuti o djetetu.

Èlanak 69.

Skrb izvan vlastite obitelji osigurava se trudnici 3 mjeseca prije poroda ili roditelju s djetetom do 6 mjeseci, a iznimno ako je to u interesu djeteta do godine dana života djeteta koji nema stana, odnosno nema osiguran smještaj ili zbog poremeæenih odnosa u obitelji ne može ostati s djetetom u obiteljskom domu.

Èlanak 70.

Skrb izvan vlastite obitelji osigurava se tjelesno i mentalno ošteæenoj osobi kad je to najsvrhovitije radi njihova èuvanja i odgoja, školovanja, osposobljavanja ili psihosocijalne rehabilitacije (poticanja grafo-motorike, poticanja perceptivno-motorièke sposobnosti, poticanja kognitivnog razvoja, stimulacije ostatka vida,

kretanja u prostoru, auditivnog treninga, služenja Brajevim pismom, neverbalne komunikacije i razvoja aktivnosti samoposluživanja), i to u obliku i na način koji odgovara njihovoj dobi, vrsti i stupnju njihova tjelesnog i mentalnog oštećenja.

Članak 71.

Skrb izvan vlastite obitelji osigurava se psihički bolesnoj osobi, osobi ovisnoj o alkoholu, drogi ili drugim opojnim sredstvima, kojoj nije potreban smještaj u bolnici, a skrb joj se ne može pružiti u vlastitoj obitelji.

Članak 72.

(1) Skrb izvan vlastite obitelji osigurava se odrasloj i starijoj osobi kojoj je zbog trajnih promjena u zdravstvenom stanju i nemoći prijeko potrebna stalna pomoć i njega druge osobe.

(2) Skrb izvan vlastite obitelji iz stavka 1. ovoga članka neće se osigurati osobi kojoj pomoć i njegu mogu pružiti članovi obitelji ili se pomoć i njega može osigurati na drugi način.

(3) Skrb izvan vlastite obitelji osigurava se se, iznimno, osobi nesposobnoj za rad koja se nalazi u posebno teškim životnim prilikama koje se ne mogu otkloniti na drugi način.

Članak 73.

Centar za socijalnu skrb odlučuje o izboru doma socijalne skrbi, odnosno podružnice doma za stalni smještaj osobe iz članka 72. ovoga Zakona ovisno o psihičkim i tjelesnim sposobnostima korisnika, njegovim materijalnim mogućnostima, kulturnim navikama, prirodnom okruženju i drugim prilikama u kojima je korisnik živio prije smještaja, potpunosti doma socijalne skrbi i vrstama usluga koje on pruža.

Članak 74.

(1) Djetetu koje se zatekne u skitnji bez nadzora roditelja ili drugih odraslih osoba, kao i odrasloj osobi koja se zatekne izvan mjesta prebivališta ili stalnog boravišta, a nije u stanju brinuti se o sebi ili ga je zatekla druga nedaća, osigurava se privremena skrb izvan vlastite obitelji dok se ne ostvari povratak u vlastitu ili udomiteljsku obitelj, dom socijalne skrbi ili se njegov smještaj osigura na drugi način.

(2) Privremeni smještaj pod uvjetima iz stavka 1. ovoga članka može se osigurati i stranom državljaninu, kao i osobi bez državljanstva, koja nema prebivalište u Republici Hrvatskoj.

Članak 75.

(1) Korisnici iz članka 68. do 72. ovoga Zakona ostvaruju skrb izvan vlastite obitelji na temelju rješenja centra za socijalnu skrb, osim u hitnim slučajevima.

(2) Ako je korisnik iz stavka 1. ovoga članka smješten zbog hitnosti, centar za socijalnu skrb dužan je donijeti rješenje o smještaju u roku 8 dana.

(3) Odrasla osoba iz članka 70. i 72. ovoga Zakona ostvaruje smještaj u dom čiji osnivač nije Republika Hrvatska na temelju ugovora o smještaju.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka odrasla osoba iz članka 72. ovoga Zakona može se smjestiti u dom socijalne skrbi čiji osnivač nije Republika Hrvatska i rješenjem centra za socijalnu skrb pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom.

Članak 76.

Skrb izvan vlastite obitelji može se pružiti na zahtjev ili uz pristanak korisnika ili njegovog zakonskog zastupnika, ako posebnim propisom nije drukčije određeno.

Članak 77.

Centar za socijalnu skrb dužan je pratiti prilike u kojima živi korisnik smješten izvan vlastite obitelji i u tu svrhu ga je dužan obići najmanje jedanput u šest mjeseci.

11. Druge pomoći

Članak 78.

Centar za socijalnu skrb može odobriti: pomoć u prehrani, pomoć za odjeću i obuću, pomoć za osobne potrebe korisnika stalnog smještaja, podmirenje pogrebnih troškova, podmirenje troškova ogrjeva, a pod uvjetom i na način uređen propisom ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi.

IV. USTANOVE SOCIJALNE SKRBI

Članak 79.

Ustanove socijalne skrbi su:

1. centar za socijalnu skrb,
2. dom socijalne skrbi,
3. centar za pomoć i njegu.

Članak 80.

(1) Ustanove socijalne skrbi upisuju se u sudski registar i u upisnik ustanova socijalne skrbi koji vodi ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

(2) Sadržaj upisnika ustanova socijalne skrbi propisat će ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

(3) Na ustanove socijalne skrbi primjenjuju se odredbe Zakona o ustanovama, ako ovim Zakonom nije drukèije odreðeno.

1. Centar za socijalnu skrb

Èlanak 81.

(1) Centar za socijalnu skrb je javna ustanova.

(2) Centar za socijalnu skrb osniva Republika Hrvatska rješenjem ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(3) Centar za socijalnu skrb osniva se za područje jedne ili više opæina ili gradova na području iste županije, odnosno Grada Zagreba.

(4) Centar za socijalnu skrb može imati jednu ili više podružnica.

Èlanak 82.

(1) Centar za socijalnu skrb na temelju javnih ovlasti:

1. rješava u prvom stupnju o pravima iz socijalne skrbi, obiteljskopravne i kaznenopravne zaštite i drugim pravima u skladu s posebnim zakonom,

2. provodi ovrhu svojih rješenja,

3. vodi propisane oèevidnike,

4. izdaje uvjerenja i druge potvrde,

5. daje podatke o obiteljskim prilikama te mišljenja i prijedloge u sudskim postupcima koji se odnose na obiteljskopravnu i kaznenopravnu zaštitu,

6. sudjeluje kao stranka ili umješae pred sudom i drugim državnim tijelima kada se radi o zaštiti osobnih interesa djece i drugih èlanova obitelji koji se ne mogu brinuti sami o sebi ni o svojim pravima i interesima,

7. obavlja nadzor nad udomiteljskim obiteljima.

(2) Centar za socijalnu skrb na temelju javnih ovlasti može obavljati i poslove zbrinjavanja djece odbjeglije iz obitelji ili ustanove, provoditi odgojne mjere nad djecom s poremeæajima u ponašanju izvan vlastite obitelji ili s boravkom u obitelji, te pružati pomoæ i njegu u kuæi.

(3) Osim javnih ovlasti iz stavka 1. i 2. ovoga èlanka centar za socijalnu skrb obavlja i druge stručne poslove:

1. potièe, organizira i provodi aktivnosti sa svrhom sprjeèavanja i suzbijanja socijalnih, obiteljskih i osobnih problema,

2. obavlja stručnoanalitičke poslove,
3. potiče i razvija samopomoć, dobrosusjedsku pomoć, dobrovoljni rad, dobrotvorne i druge djelatnosti,
4. obavlja poslove savjetovališta za probleme braka i obitelji, odgoja djece, posvojenja, sudjeluje u suzbijanju ovisnosti o alkoholu, drogama ili drugim opojnim sredstvima,
5. predlaže mjere unapređenja politike socijalne skrbi,
6. predlaže, potiče i usklađuje druge aktivnosti u području socijalne skrbi na lokalnoj razini,
7. obavlja druge poslove utvrđene zakonom i statutom centra za socijalnu skrb.

Članak 83.

U županiji u kojoj je osnovano više centara za socijalnu skrb može se odrediti da u postupcima koji se odnose na brak i odnose u braku, roditeljsku skrb, skrbništvo, posvojenje, poslove savjetovališta, stručnoanalitičke i druge poslove obavlja jedan od centara za socijalnu skrb, kojeg propisom određuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Članak 84.

- (1) Centar za socijalnu skrb započet će s radom kada se na temelju rješenja iz članka 81. ovoga Zakona upiše u sudski registar i upisnik ustanova socijalne skrbi.
- (2) Uvjete glede prostora, opreme i broja potrebnih stručnih i drugih djelatnika centra za socijalnu skrb i podružnice propisat će ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Članak 85.

- (1) Centrom za socijalnu skrb upravlja i vodi ravnatelj.
- (2) Ravnatelj ima ovlasti određene zakonom, rješenjem o osnivanju, odnosno statutom centra.
- (3) Ravnatelja centra za socijalnu skrb imenuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi na temelju javnog natječaja.
- (4) Za ravnatelja centra za socijalnu skrb može biti imenovan hrvatski državljanin koji ima visoku stručnu spremu, najmanje pet godina radnog iskustva na stručnim poslovima u djelatnosti socijalne skrbi i položen stručni ispit.
- (5) Mandat ravnatelja centra za socijalnu skrb traje četiri godine, a ista osoba može se ponovno imenovati za ravnatelja.

(6) Ravnatelja centra za socijalnu skrb razrješuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi pod uvjetima i na način utvrđenim Zakonom o ustanovama, te ako je:

- pravomoćno osuđen za kazneno djelo protiv života i tijela, protiv slobode i prava čovjeka i građanina, protiv dostojanstva osobe i morala, protiv braka, obitelji i mladeži, protiv službene dužnosti i javnih ovlasti te za kaznena djela protiv Republike Hrvatske,
- na bilo koji način onemogućavao ostvarivanje prava iz djelokruga centra za socijalnu skrb.

Članak 86.

(1) Centar za socijalnu skrb ima stručno vijeće.

(2) Stručno vijeće čine svi stručni djelatnici centra za socijalnu skrb.

(3) Ako centar za socijalnu skrb i njegova podružnica imaju više od 20 stručnih djelatnika stručno vijeće čine predstojnik podružnice i voditelji drugih ustrojbenih jedinica.

(4) Stručno vijeće raspravlja i ravnatelju daje mišljenje i prijedloge o:

- stručnim pitanjima koja se odnose na utvrđenu djelatnost u sklopu nadležnosti utvrđenih zakonom i drugim propisima,
- ustroju centra za socijalnu skrb i podružnice,
- najsloženijim stručnim pitanjima vezanim za ostvarivanje prava i drugih djelatnosti centra za socijalnu skrb u pojedinim slučajevima,
- potrebi dodatnog stručnog usavršavanja,
- drugim pitanjima utvrđenim statutom centra za socijalnu skrb.

Članak 87.

(1) Centar za socijalnu skrb ima statut kojim se uređuje ustroj centra za socijalnu skrb, tijela, njihova nadležnost i način odlučivanja, te druga pitanja važna za obavljanje djelatnosti.

(2) Statut centra za socijalnu skrb donosi ravnatelj uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

Članak 88.

(1) Podružnicu centra za socijalnu skrb vodi predstojnik.

(2) Predstojnik podružnice ima ovlasti u skladu sa djelatnošću podružnice, koje su određene rješenjem o osnivanju i statutom centra za socijalnu skrb.

Èlanak 89.

Predstojnika podružnice imenuje i razrješava ravnatelj centra za socijalnu skrb uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

Èlanak 90.

(1) Za predstojnika podružnice može biti imenovan hrvatski državljanin s visokom stručnom spremom i najmanje tri godine radnog iskustva na stručnim poslovima u djelatnosti socijalne skrbi s položenim stručnim ispitom.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga èlanka za predstojnika podružnice koja je osnovana za područje na kojem živi manje od 20.000 stanovnika, može biti imenovana osoba koja ima višu stručnu spremu, najmanje pet godina radnog iskustva na stručnim poslovima u djelatnosti socijalne skrbi s položenim stručnim ispitom.

Èlanak 91.

U obavljanju djelatnosti iz èlanka 82. ovoga Zakona centar za socijalnu skrb i podružnica surađuje s vjerskim zajednicama, humanitarnim organizacijama, udrugama te drugim domaćim i stranim pravnim i fizièkim osobama koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi.

Èlanak 92.

(1) Centar za socijalnu skrb i podružnica dužni su na propisani naèin voditi evidenciju i dokumentaciju o korisniku i o obavljanju djelatnosti iz èlanka 82. ovoga Zakona, te o tome dostavljati izvješæa ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi.

(2) Sadržaj i naèin vođenja evidencije i dokumentacije, te naèin i rokove za dostavu izvješæa iz stavka 1. ovoga èlanka propisuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

2. Dom socijalne skrbi

Èlanak 93.

(1) Dom socijalne skrbi je javna ustanova, a osniva se za obavljanje skrbi izvan vlastite obitelji, i to kao:

a) dom za djecu (za djecu bez roditelja ili koju roditelji zanemaruju ili zlorabe svoje roditeljske dužnosti, ili je to iz drugih razloga u djetetovu interesu, za djecu s poremeæajima u ponašanju, tjelesno, mentalno ili višestruko ošteæenu ili psihièki bolesnu djecu, te djecu ovisnike o drogama ili drugim opojnim sredstvima),

b) dom za odrasle osobe (za tjelesno, mentalno ili višestruko ošteæene ili psihièki bolesne odrasle osobe, ovisnike o alkoholu, drogama ili drugim opojnim sredstvima, te starije i nemoæne osobe).

(2) Vrstu doma za djecu i doma za odrasle osobe, njihovu djelatnost, kao i uvjete glede prostora, opreme, struènih i drugih djelatnika doma propisat æe ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Èlanak 94.

Domovi socijalne skrbi osnivaju se u skladu s potrebama koje za određeno područje utvrdi ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

Èlanak 95.

(1) Dom socijalne skrbi može osnovati Republika Hrvatska rješenjem ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(2) Rješenjem o osnivanju doma iz stavka 1. ovoga èlanka utvrdit æe se sadržaj rada i djelatnost doma.

Èlanak 96.

(1) Opæina, grad i Grad Zagreb te vjerska zajednica, trgovaèko društvo, udruga i druga domaæa i strana pravna i fizièka osoba može osnovati dom socijalne skrbi pod uvjetima i na naèin predviðenim Zakonom o ustanovama i ovim Zakonom.

(2) Osobe iz stavka 1. ovoga èlanka dužne su prije osnivanja doma socijalne skrbi zatražiti odobrenje ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(3) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi može na temelju javnog natjeèaja dati koncesiju osobama iz stavka 1. ovoga èlanka da djelatnost obavljaju u objektu u vlasništvu Republike Hrvatske.

Èlanak 97.

(1) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi na zahtjev osoba iz stavka 1. èlanka 96. ovoga Zakona, rješenjem utvrðuje da je odluka o osnivanju te drugi opæi akti doma u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima, a posebice da su ispunjeni propisani uvjeti glede prostora, opreme, struènih i drugih djelatnika, te zdravstveni i ekološki uvjeti.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga èlanka donosi se na temelju nalaza povjerenstva kojeg u tu svrhu imenuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

(3) Rješenje iz stavka 1. ovoga èlanka ministar nadležan za poslove socijalne skrbi dužan je donijeti u roku od 30 dana od dana podnošenja zahtjeva.

(4) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga èlanka nije dopuštena žalba, ali se može voditi upravni spor.

(5) Dom socijalne skrbi može poèeti s radom po pribavljenom konaènom rješenju iz stavka 1. ovoga èlanka i nakon upisa u sudski registar i upisnik ustanova socijalne skrbi.

Èlanak 98.

(1) Osobe iz èlanka 96. ovoga Zakona, dužne su najmanje 6 mjeseci prije donošenja odluke o prestanku rada doma, o tome izvijestiti ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi i korisnike, odnosno njihove zakonske zastupnike.

(2) U roku iz stavka 1. ovoga èlanka osnivaè je dužan korisniku koji je smješten na temelju ugovora, sporazumno s njim odnosno njegovim zakonskim zastupnikom osigurati drugi primjereni smještaj.

(3) Ako je korisnik smješten u dom na temelju rješenja centra za socijalnu skrb osnivaè je, u suradnji s centrom za socijalnu skrb, korisnikom, odnosno njegovim zakonskim zastupnikom dužan u roku iz stavka 1. ovoga èlanka korisniku osigurati drugi primjereni smještaj.

(4) Ako je po isteku roka iz stavka 1. ovoga èlanka u domu socijalne skrbi još uvijek smješteno više od 10 korisnika objekt i opremu preuzima, bez naknade osnivaèu, ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi koje æe skrbiti o korisnicima dok se njihov smještaj ne riješi na drugi naèin, a najdulje do 6 mjeseci.

(5) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi može svojom odlukom odrediti da poslove skrbi o korisnicima iz stavka 4. ovoga èlanka obavlja odgovarajuæa ustanova socijalne skrbi èiji osnivaè je Republika Hrvatska.

Èlanak 99.

(1) Domom socijalne skrbi upravlja upravno vijeæe.

(2) Upravno vijeæe èine tri predstavnika osnivaèa, jedan struèni djelatnik zaposlenih u domu i jedan korisnik doma, odnosno njegov roditelj ili skrbnik.

(3) Naèin imenovanja, odnosno izbora èlanova, trajanje mandata i nadležnosti upravnog vijeæa utvrđuje se aktom o osnivanju odnosno statutom doma.

(4) Visinu naknade za rad èlanova upravnog vijeæa doma, kojeg je osnivaè Republika Hrvatska, utvrđuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Èlanak 100.

(1) Voditelj doma socijalne skrbi je ravnatelj.

(2) Ravnatelja doma na temelju javnog natjeèaja imenuje upravno vijeæe.

(3) Ravnatelj doma kojeg je osnivaè Republika Hrvatska, opæina, grad ili Grad Zagreb može biti hrvatski državljanin kojeg na temelju javnog natjeèaja imenuje upravno vijeæe uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(4) Mandat ravnatelja traje èetiri godine, a ista osoba može se ponovno imenovati za ravnatelja.

(5) Ravnatelj iz stavka 2. ovoga članka razrješuje upravno vijeće, a ravnatelj iz stavka 3. ovoga članka razrješuje upravno vijeće uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi pod uvjetima i na način kako je utvrđeno zakonom, aktom o osnivanju ili statutom doma socijalne skrbi.

(6) Ovlasti ravnatelja doma socijalne skrbi utvrditi se aktom o osnivanju, odnosno statutom doma.

Članak 101.

(1) Za ravnatelja doma socijalne skrbi može biti imenovana osoba koja ima visoku stručnu spremu i najmanje tri godine radnog iskustva u djelatnosti socijalne skrbi ili u drugoj društvenoj djelatnosti.

(2) Iznimno, za ravnatelja doma iz stavka 1. ovoga članka može biti imenovana osoba koja ima višu stručnu spremu, najmanje pet godina radnog iskustva u djelatnosti socijalne skrbi i najmanje trogodišnje iskustvo u voditeljskim poslovima.

Članak 102.

(1) Dom socijalne skrbi ima stručno vijeće.

(2) Stručno vijeće čine svi stručni djelatnici doma socijalne skrbi.

(3) Stručno vijeće sudjeluje u utvrđivanju plana i programa rada doma socijalne skrbi, prati njegovo ostvarivanje, raspravlja i odlučuje o stručnim pitanjima rada, potiče i promiče stručni rad te obavlja i druge stručne poslove utvrđene zakonom, aktom o osnivanju i statutom doma socijalne skrbi.

Članak 103.

(1) Dom socijalne skrbi ima statut kojim se uređuje ustroj doma, tijela, njihova nadležnost i način odlučivanja, te druga pitanja od značenja za obavljanje djelatnosti i poslovanje doma.

(2) Statut doma socijalne skrbi donosi upravno vijeće, uz suglasnost s osnivačem.

Članak 104.

(1) Dom socijalne skrbi dužan je na propisani način voditi evidenciju i dokumentaciju o korisniku, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad doma i o tome dostavljati izvješće ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi.

(2) Propis o vođenju evidencije i dokumentacije, te način i rokove za dostavu izvješća iz stavka 1. ovoga članka donosi ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Članak 105.

(1) Općina, grad i Grad Zagreb, vjerska zajednica, trgovačko društvo, udruga i druga domaća i strana pravna osoba koja pruža skrb izvan vlastite obitelji iz članka 63.

ovoga Zakona za najviše 20 korisnika pod uvjetima i na način uređen ovim Zakonom i propisom ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi može obavljati ovu djelatnost i bez osnivanja doma.

(2) Za pružanje skrbi iz stavka 1. ovoga članka odobrenje daje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

3. Centar za pomoć i njegu

Članak 106.

Centar za pomoć i njegu je ustanova koja se osniva za pružanje svih ili pojedinih usluga navedenih u članku 51. ovoga Zakona.

Članak 107.

Centar za pomoć i njegu može osnovati općina, grad i Grad Zagreb, vjerska zajednica, trgovačko društvo, udruga i druga domaća i strana pravna i fizička osoba.

Članak 108.

(1) Centar za pomoć i njegu može se osnovati ako su ispunjeni uvjeti glede prostora, opreme, stručnih i drugih djelatnika i drugi uvjeti utvrđeni zakonom.

(2) Uvjete glede prostora, opreme, stručnih i drugih djelatnika propisuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Članak 109.

(1) Županijski ured za rad, zdravstvo i socijalnu skrb rješenjem utvrđuje da su ispunjeni propisani uvjeti glede prostora, opreme, stručnih i drugih djelatnika za osnivanje centra za pomoć i njegu.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka županijski ured za rad, zdravstvo i socijalnu skrb dužan je donijeti u roku od 30 dana od dana podnošenja zahtjeva.

(3) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka podnositelj zahtjeva ima pravo podnijeti žalbu ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi u roku od 8 dana.

(4) Centar za pomoć i njegu može početi s radom po pribavljenom konačnom rješenju iz stavka 1. ovoga članka i nakon upisa u sudski registar i upisnik ustanova socijalne skrbi.

Članak 110.

(1) Centrom za pomoć i njegu upravlja i vodi ravnatelj.

(2) Ravnatelj centra za pomoć i njegu kojeg je osnivač Republika Hrvatska, općina, grad ili Grad Zagreb može biti hrvatski državljanin kojeg, na temelju javnog natječaja, imenuje osnivač.

(3) Ovlasti ravnatelja centra za pomoæ i njegu utvrditi æe se aktom o osnivanju i statutom centra.

Èlanak 111.

(1) Centar za pomoæ i njegu ima statut kojim se ureðuje ustroj centra, tijela centra, njihova nadležnost i naèin odluèivanja, te druga pitanja od znaèenja za obavljanje djelatnosti i poslovanja centra.

(2) Statut centra za pomoæ i njegu, u suglasnosti s osnivaèem, donosi ravnatelj.

Èlanak 112.

(1) Centar za pomoæ i njegu dužan je na propisani naèin voditi evidenciju i dokumentaciju o korisniku, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad centra i o tome donositi izvješæa ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi.

(2) Propis o voðenju evidencije i dokumentacije te naèin i rokove za dostavu izvješæa iz stavka 1. ovoga èlanka donosi ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Èlanak 113.

(1) Ako opæina, grad i Grad Zagreb, vjerska zajednica, trgovaèko društvo, udruga i druga domaæa i strana pravna i fizièka osoba pruža skrb centra za pomoæ i njegu iz èlanka 106. ovoga Zakona za najviše 30 korisnika pod uvjetima i na naèin ureðen ovim Zakonom i propisom ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi može obavljati ovu djelatnost i bez osnivanja centra za pomoæ i njegu.

(2) Za pružanje skrbi iz stavka 1. ovoga èlanka županijski ured za rad, zdravstvo i socijalnu skrb daje odobrenje.

V. UDOMITELJSKA OBITELJ

Èlanak 114.

(1) Udomiteljska obitelj može biti obitelj koja ima stambene, socijalne i druge uvjete koji omogućuju smještenoj osobi primjereno stanovanje, pravilnu ishranu, uèenje, odmor, zadovoljavanje drugih potreba i interesa i humano se odnosi prema korisniku.

(2) U jednoj udomiteljskoj obitelji može biti smješteno najviše 10 osoba.

(3) Uvjete iz stavka 1. ovoga èlanka ocjenjuje centar za socijalnu skrb prema mjestu prebivališta udomitelja.

Èlanak 115.

(1) Èlan udomiteljske obitelji koji preuzima brigu o smještenoj osobi (u daljnjem tekstu: udomitelj) mora biti hrvatski državljanin, psihièki i tjelesno zdrav i imati sposobnosti potrebne za zaštitu, èuvanje, njegu, odgoj i zadovoljavanje drugih potreba smještene osobe.

(2) Iznimno udomitelj može biti i strani državljanin ako je to od osobite koristi za smještenu osobu uz prethodno odobrenje ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(3) Centar za socijalnu skrb dužan je putem seminara ili pojedinaènim radom upoznati udomitelja sa svojevrsnim potrebama i osobinama smještene osobe te davati stručne upute kako skrbiti o smještenoj osobi.

(4) Udomitelj u èijoj obitelji je smješteno više od pet osoba može ostvariti pravni položaj osobe koja samostalno obavlja socijalnu skrb kao profesionalnu djelatnost, sukladno èlancima 122. do 135. ovoga Zakona.

Èlanak 116.

Udomiteljska obitelj ne može biti obitelj:

- u kojoj je udomitelju ili drugom èlanu oduzeto pravo na roditeljsku skrb,
- u kojoj su poremeæeni obiteljski odnosi,
- u kojoj je udomitelj ili drugi èlan obitelji osoba društveno neprihvatljivog ponašanja,
- u kojoj bi zbog mentalnog ošteæenja ili bolesti udomitelja ili kojeg èlana obitelji bilo ugroženo zdravlje ili drugi interesi smještene osobe.

Èlanak 117.

(1) Osoba se smješta u udomiteljsku obitelj na području centra za socijalnu skrb koji odlučuje o smještaju.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga èlanka, ako je to od osobite dobrobiti za osobu, udomiteljska obitelj može biti i na području drugog centra za socijalnu skrb.

(3) U sluèaju iz stavka 2. ovoga èlanka centar za socijalnu skrb koji odlučuje o smještaju dužan je surađivati s centrom za socijalnu skrb na èijem području udomiteljska obitelj ima prebivalište.

(4) Ako se osoba smješta u udomiteljsku obitelj izvan njegova područja prebivališta, odluka o smještaju, prestanku smještaja i o poduzimanju drugih mjera dostavit æe se centru za socijalnu skrb na èijem je području udomiteljska obitelj.

Èlanak 118.

(1) Centar za socijalnu skrb sklapa ugovor s udomiteljem koji prestaje donošenjem odluke o prestanku smještaja.

(2) Ugovorom iz stavka 1. ovoga èlanka pobliže æe se utvrditi međusobni odnosi između centra za socijalnu skrb i udomitelja, te obveze udomitelja, te obveze udomitelja prema smještenoj osobi.

(3) Centar za socijalnu skrb, na èijem je podruèju udomiteljska obitelj, prati prilike u kojima smještena osoba živi.

(4) Udomitelj je dužan u izvršavanju svojih obveza postupati po uputama centra za socijalnu skrb.

Èlanak 119.

(1) Udomitelj ima pravo na mjeseènu naknadu.

(2) Visinu naknade iz stavka 1. ovoga èlanka s obzirom na dob i potrebe korisnika odlukom utvrđuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

(3) Naknada iz stavka 1. ovoga èlanka ne smatra se plaæom niti drugim prihodom koji podliježe plaæanju poreza za udomitelje u èiju je obitelj smješteno do pet osoba.

Èlanak 120.

Centar za socijalnu skrb koji je odlueio o smještaju maloljetne osobe u udomiteljsku obitelj dužan je brinuti se da se ostvare uvjeti za što brži povratak maloljetne osobe u vlastitu obitelj ili za njezino posvojenje ako je to u najboljem interesu djeteta.

VI. SAMOSTALNO OBAVLJANJE SOCIJALNE SKRBI KAO PROFESIONALNE DJELATNOSTI

Èlanak 121.

Samostalno obavljanje socijalne skrbi kao profesionalne djelatnosti obuhvaæa poslove savjetovališta i poslove pružanja pomoæi i njege.

Èlanak 122.

(1) Poslove iz èlanka 121. ovoga Zakona može obavljati fizièka osoba ako:

- ima odgovarajuæu struènu spremu,
- ima poslovnu sposobnost,
- ima zdravstvenu sposobnost za obavljanje djelatnosti,
- nije u radnom odnosu,
- raspolaže odgovarajuæim prostorom i opremom.

(2) Poslove iz èlanka 121. ovoga Zakona ne može obavljati osoba protiv koje se vodi istražni ili kazneni postupak ili je pravomoæno osuđena za kazneno djelo protiv života i tijela, protiv slobode i prava èovjeka i građanina, protiv dostojanstva osobe i morala, protiv braka, obitelji i mladeži, protiv imovine te kazneno djelo protiv Republike Hrvatske.

Èlanak 123.

(1) Zahtjev za obavljanje poslova socijalne skrbi iz èlanka 121. ovoga Zakona podnosi se ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi, koje rješenjem izdaje odobrenje za poèetak rada, nakon što utvrdi da su ispunjeni uvjeti za rad propisani ovim Zakonom i provedbenim propisima.

(2) U sluèaju proširenja djelokruga rada primjenjuje se stavak 1. ovoga èlanka.

Èlanak 124.

(1) Fizièka osoba koja samostalno kao profesionalnu djelatnost obavlja poslove savjetovališta i poslove pružanja pomoæi i njege dužna je o poèetku, naèinu i djelokrugu rada izvijestiti centar za socijalnu skrb na èijem podruèju djeluje.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga èlanka u svom nazivu istièe ime i prezime, adresu nositelja djelatnosti i oznaku djelatnosti.

Èlanak 125.

(1) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi vodi evidenciju fizièkih osoba koje samostalno obavljaju profesionalnu djelatnost iz èlanka 121. ovoga Zakona kojima je odobrila rad.

(2) Sadržaj i naèin voðenja evidencije iz stavka 1. ovoga èlanka propisat æe ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Èlanak 126.

(1) Struène poslove u savjetovalištu može obavljati djelatnik visoke struène spreme društvenog usmjerenja koji ima najmanje tri godine radnog iskustva na istim ili sliènim poslovima.

(2) Više osoba koje ispunjavaju uvjete iz stavka 1. ovoga èlanka mogu osnovati zajednièko savjetovalište.

Èlanak 127.

Poslove pomoæi i njege može obavljati fizièka osoba koja ima najmanje srednju struènu spremu, a može uposliti do tri djelatnika.

Èlanak 128.

Fizièka osoba koja samostalno obavlja socijalnu skrb kao profesionalnu djelatnost dužna je:

- pružati usluge sukladno rješenju centra za socijalnu skrb,

- u obavljanju poslova socijalne skrbi iz članka 121. ovoga Zakona primjenjivati metode stručnog rada, poštovati osobnost korisnika, njegovo dostojanstvo i nepovredivost osobnog i obiteljskog života i čuvati profesionalnu tajnu,
- voditi evidenciju o pruženim uslugama,
- davati podatke o svojem radu na zahtjev ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

Članak 129.

Odobrenje za samostalno obavljanje socijalne skrbi kao profesionalne djelatnosti prestaje:

1. odjavom,
2. po sili zakona i
3. rješenjem ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

Članak 130.

(1) Odobrenje za samostalno obavljanje socijalne skrbi kao profesionalne djelatnosti prestaje po sili zakona ako osoba koja ima odobrenje za rad:

1. umre,
2. izgubi potpuno ili djelomično poslovnu sposobnost,
3. zasnjuje radni odnos s punim radnim vremenom,
4. bude pravomoćnom sudskom presudom osuđena za kazneno djelo koje predstavlja zapreku za samostalno obavljanje socijalne skrbi kao profesionalne djelatnosti, kao i kazneno djelo učinjeno u toj djelatnosti ili u svezi s tom djelatnošću,
5. izgubi opću ili posebnu zdravstvenu sposobnost za obavljanje poslova,
6. više od tri mjeseca ne podmiruje dospjele obvezne doprinose propisane posebnim zakonima.

(2) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi rješenjem utvrđuje prestanak odobrenja za samostalno obavljanje socijalne skrbi kao profesionalne djelatnosti.

Članak 131.

(1) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi donosi rješenje o prestanku odobrenja za samostalno obavljanje socijalne skrbi kao profesionalne djelatnosti ako se nedostaci u obavljanju poslova utvrđeni inspekcijskim nadzorom ne otklone u određenom roku.

(2) Rješenje o prestanku odobrenja za obavljanje poslova socijalne skrbi tijelo iz stavka 1. ovoga članka može donijeti i u sluèaju:

1. ako osoba kojoj je izdano odobrenje za obavljanje poslova ne obavlja poslove osobno ili ako koristi rad drugih osoba suprotno odobrenju.
2. ako osoba kojoj je izdano odobrenje prestane s radom bez dopuštenja ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.
3. ako i nakon upozorenja tijela koje obavlja inspekcijski nadzor ne postupi u skladu sa člankom 128. ovoga Zakona.

Èlanak 132.

(1) Osobe koje samostalno obavljaju socijalnu skrb kao profesionalnu djelatnost mogu privremeno obustaviti poslovanje zbog bolesti, vojne obveze ili drugog opravdanog razloga.

(2) O privremenoj obustavi poslova mora se izvijestiti ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi te centar za socijalnu skrb na èijem se području obavljaju ti poslovi.

Èlanak 133.

(1) Osobi koja samostalno obavlja socijalnu skrb kao profesionalnu djelatnost ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi može za područje pojedinog centra za socijalnu skrb povjeriti obavljanje poslova iz članka 13. i 14. ovog Zakona, a centar za socijalnu skrb druge poslove u skladu s posebnim zakonom.

(2) Za obavljanje poslova iz stavka 1. ovoga članka ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi sklapa ugovor s osobom koja samostalno obavlja socijalnu skrb kao profesionalnu djelatnost.

(3) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi može ovlastiti centar za socijalnu skrb za sklapanje ugovora iz stavka 2. ovoga članka.

Èlanak 134.

(1) Fizièke osobe koje samostalno obavljaju socijalnu skrb kao profesionalnu djelatnost iz članka 121. ovoga Zakona mogu ostvariti prihode:

1. izravno naplatom od korisnika,
2. na temelju ugovora s ministarstvom nadležnim za poslove socijalne skrbi, odnosno sa centrom za socijalnu skrb,
3. iz zaklada, fundacija i darovnica.

(2) Cijenu usluga za ugovorne poslove iz stavka 1. toèke 2. ovoga članka određuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

Èlanak 135.

Ustanove socijalne skrbi te fizièke osobe koje samostalno obavljaju socijalnu skrb kao profesionalnu djelatnost i u prostorijama u kojima vrše ovu djelatnost u svezi s uvjetima korištenja komunalnih usluga i elektriène energije izjednaène su s kuæanstvima.

VII. NADLEŽNOST I POSTUPAK

Èlanak 136.

U rješavanju o pravima iz socijalne skrbi iz nadležnosti centra za socijalnu skrb primjenjuju se odredbe Zakona o opæem upravnom postupku, ako zakonom nije drukèije odreðeno.

Èlanak 137.

(1) O pravima iz socijalne skrbi koja se ostvaruju na osnovi èlanka 7. ovoga Zakona rješava u prvom stupnju upravno tijelo opæine, grada odnosno Grada Zagreba.

(2) Opæina, grad odnosno Grad Zagreb mogu poslove iz èlanka 7. ovoga Zakona povjeriti centru za socijalnu skrb koji provodi postupak sukladno èlanku 136. ovoga Zakona.

Èlanak 138.

(1) Ako centar za socijalnu skrb rješava o pravima koja utvrðuje i osigurava opæina, grad, odnosno Grad Zagreb, meðusobna prava, obveze i odgovornost centra za socijalnu skrb i opæine, grada, odnosno Grada Zagreba utvrdit æe se ugovorom sklopljenim izmeðu nadležnog tijela opæine, grada, odnosno Grada Zagreba i centra za socijalnu skrb uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(2) Centar za socijalnu skrb dužan je sklopiti ugovor s nadležnim tijelom opæine, grada, odnosno Grada Zagreba ako su osigurali u veæem iznosu pomoæ koju osigurava Republika Hrvatska.

Èlanak 139.

(1) Za odluèivanje o ostvarivanju prava iz socijalne skrbi mjesno je nadležan centar za socijalnu skrb osnovan na podruèju na kojem stranka ima prebivalište.

(2) Ako stranka nema utvrðeno prebivalište u Republici Hrvatskoj, mjesna se nadležnost odreðuje prema mjestu uobièajenog boravišta stranke.

(3) Ako stranka nema mjesto uobièajenog boravišta, postupak za ostvarivanje prava iz socijalne skrbi provodi centar za socijalnu skrb osnovan za podruèje na kojem stranka ima privremeno prebivalište, odnosno na kojem se zatekne.

Èlanak 140.

(1) Mjesna se nadležnost centra za socijalnu skrb ne mijenja smještajem osobe izvan vlastite obitelji.

(2) Ako se izmijenjene okolnosti na osnovi kojih je po ovom Zakonu bila određena mjesna nadležnost centra za socijalnu skrb, postupak, s obzirom na izmijenjene okolnosti nastavlja nadležni centar.

Članak 141.

(1) Mjesna se nadležnost centra za socijalnu skrb određuje prema prebivalištu odnosno boravištu roditelja.

(2) Za dijete čiji roditelji žive odvojeno mjesna se nadležnost centra za socijalnu skrb određuje prema prebivalištu, odnosno boravištu roditelja kod kojega je dijete smješteno odlukom centra za socijalnu skrb ili suda.

(3) Do donošenja odluke iz stavka 2. ovoga članka mjesno je nadležan centar za socijalnu skrb prema prebivalištu, odnosno boravištu roditelja kod kojega dijete živi.

(4) Ako je roditeljima koji žive odvojeno oduzeto pravo na čuvanje i odgoj djeteta ili je dijete povjereno na čuvanje i odgoj drugoj osobi ili domu socijalne skrbi za dijete je mjesno nadležan centar za socijalnu skrb prema prebivalištu, odnosno boravištu roditelja koji sam ili u većoj mjeri izvršava ostale sadržaje roditeljske skrbi.

(5) Mjesna nadležnost centra za socijalnu skrb za dijete ne mijenja se ako je roditeljima oduzeto roditeljsko pravo, osim u slučaju posvojenja.

Članak 142.

(1) Za odlučivanje o ostvarivanju socijalne skrbi osobe koja se zbog elementarnih nepogoda ili sličnih razloga našla izvan mjesta svog prebivališta, dok se ne ostvare uvjeti za njezin povratak, mjesno je nadležan centar za socijalnu skrb na čijem se području osoba zatekla.

(2) Centar za socijalnu skrb iz stavka 1. ovoga članka mjesno je nadležan i za ostvarivanje socijalne skrbi djeteta koje se zatekne bez nadzora roditelja ili drugih odraslih osoba izvan mjesta svog prebivališta, kao i drugih osoba koje nisu u stanju brinuti se o sebi, a zateknu se izvan svog prebivališta.

Članak 143.

(1) Ako nadležni centar za socijalnu skrb zbog izuzetno stručnih djelatnika ili ravnatelja ne može postupati, obavijestiti će o tome ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi, koje će odrediti da u tom slučaju postupa drugi centar za socijalnu skrb.

(2) O izuzetno ravnatelja centra za socijalnu skrb, kao i o istodobnom izuzetno ravnatelja i stručnih djelatnika u istom postupku odlučuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

Èlanak 144.

- (1) O sukobu mjesne nadležnosti između centara za socijalnu skrb odlučuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.
- (2) Ako nastane sukob o mjesnoj nadležnosti, centar za socijalnu skrb koji je započeo postupak dužan je obaviti radnje u postupku koje ne trpe odgodu.
- (3) O sukobu nadležnosti između centra za socijalnu skrb i općine, grada i Grada Zagreba odlučuje Upravni sud Republike Hrvatske.

Èlanak 145.

- (1) Postupak za ostvarivanje prava iz socijalne skrbi pokreće se na zahtjev stranke, njezina braćenog druga, punoljetnog djeteta, roditelja, skrbnika ili udomitelja.
- (2) Centar za socijalnu skrb pokrenut će postupak po službenoj dužnosti kad utvrdi ili sazna da je s obzirom na postojeće činjenično stanje radi zaštite stranke potrebno pokrenuti postupak radi priznavanja prava.
- (3) Pri pokretanju postupka po službenoj dužnosti centar za socijalnu skrb uzima u obzir obavijesti drugih članova obitelji, građana, ustanova, udruga, vjerskih zajednica, trgovačkih društava i upozorenja državnih i drugih tijela.

Èlanak 146.

- (1) Centar za socijalnu skrb dužan je tijekom postupka za ostvarivanje prava iz sustava socijalne skrbi izraditi plan i utvrditi svrhu koja se njime želi postići te poduzeti određene radnje da se osoba u nepovoljnom stanju osposobi za brigu o sebi i članovima obitelji.
- (2) Pri donošenju plana centar za socijalnu skrb surađuje s osobom koja se obratila za pomoć i članovima njezine obitelji.
- (3) Pri izboru prava iz socijalne skrbi centar za socijalnu skrb uzima u obzir i odnose u obitelji, nastojeći da te odnose uvrsti i razvije u pozitivnom smislu.

Èlanak 147.

- (1) Ako je u postupku ostvarivanja prava iz socijalne skrbi potrebno ocijeniti radnu sposobnost, odnosno postojanje trajnih ili privremenih promjena u zdravstvenom stanju te vrstu i stupanj tjelesnog i mentalnog oštećenja centar za socijalnu skrb zatražit će nalaz i mišljenje tijela vještačenja.
- (2) Ako se žalbom pobija prvostupanjsko rješenje o ostvarivanju prava iz socijalne skrbi, a u svezi s nalazom i mišljenjem tijela vještačenja u prvom stupnju, ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi dužno je prije donošenja rješenja o žalbi pribaviti nalaz i mišljenje tijela vještačenja u drugom stupnju.

(3) Tijelo vještačenja iz stavka 1. i 2. ovoga članka osniva ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

(4) Sastav i način rada tijela vještačenja iz stavka 3. ovoga članka, sadržaj potrebne medicinske dokumentacije, sadržaj nalaza i mišljenja i obrasce za postupanje tijela vještačenja propisat će ministar nadležan za poslove socijalne skrbi uz suglasnost ministra zdravstva.

(5) Ako su radnu sposobnost, odnosno postojanje trajnih ili privremenih promjena u zdravstvenom stanju te vrstu i stupanj tjelesnog i mentalnog oštećenja prethodno utvrdila tijela vještačenja zdravstva, mirovinskog i invalidskog osiguranja, obrazovanja, odnosno druga nadležna tijela vještačenja prema posebnim propisima, riješit će se na temelju nalaza i mišljenja tih tijela.

Članak 148.

(1) U ispitnom postupku potrebno je uzeti u obzir zdravstveno stanje, odnosno tjelesne mogućnosti stranke, po potrebi neposredno pribavljati potrebne isprave, te uzimati izjavu stranke ili održati usmenu raspravu u domu stranke i na drugi način olakšati joj sudjelovanje u postupku.

(2) Centri za socijalnu skrb dužni su, ako to priroda slučaja zahtijeva, međusobno surađivati, te dostavljati podatke o obiteljskim prilikama i ostvarenim pravima samca ili članova obitelji, kao i o drugim bitnim činjenicama i okolnostima.

Članak 149.

(1) Postupak za ostvarivanje prava iz socijalne skrbi je žuran.

(2) Centar za socijalnu skrb dužan je donijeti rješenje o zahtjevu i dostaviti ga stranci u roku od 15 dana. Ako je potrebno provoditi posebni ispitni postupak, centar je dužan donijeti rješenje u roku od mjesec dana po primitku urednog zahtjeva, odnosno pokretanja postupka po službenoj dužnosti.

Članak 150.

(1) Kad se radi o ostvarivanju socijalne skrbi, u iznimno žurnim slučajevima kao što je poduzimanje mjera radi otklanjanja neposredne opasnosti za život i zdravlje ljudi, posebice djece, odnosno radi podmirenja osnovnih životnih potreba samca ili obitelji ili radi osiguravanja javnog mira i sigurnosti, centar za socijalnu skrb može donijeti rješenje i usmeno i narediti izvršenje rješenja bez odgode.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka izdat će se rješenje u pisanom obliku najkasnije u roku 8 dana od dana podnošenja zahtjeva.

Članak 151.

Troškove postupka u svezi s ostvarivanjem prava iz socijalne skrbi za koja se sredstva osiguravaju u državnom proračunu snosi ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

Èlanak 152.

- (1) Centar za socijalnu skrb provodi izvršenje svojih rješenja donesenih na temelju ovoga Zakona.
- (2) Izvršenje rješenja o smještaju može se odgoditi do osiguranja slobodnog mjesta.

Èlanak 153.

Redoslijed prijama korisnika u dom socijalne skrbi utvrđuje se statutom doma.

Èlanak 154.

Centar za socijalnu skrb preispitat æe povremeno, a najmanje jedanput godišnje, postojanje èinjenica i okolnosti koje su bile odluèujuæe za donošenje rješenja o ostvarivanju prava na socijalnu skrb, i ako promijenjene okolnosti o kojima ovisi ostvarivanje prava na socijalnu skrb to zahtijevaju, donijeti novo rješenje.

Èlanak 155.

- (1) Centar za socijalnu skrb rješava u prvom stupnju u području obiteljske i kazneno pravne zaštite i drugim područjima na temelju posebnog zakona.
- (2) Centar za socijalnu skrb primjenjuje u postupku iz stavka 1. ovoga èlanka odredbe èlanaka od 139. do 152. ovoga Zakona i odredbe Zakona o opæem upravnom postupku ako zakonom nije drukèije određeno.

Èlanak 156.

- (1) O žalbi protiv rješenja centra za socijalnu skrb odluèuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.
- (2) O žalbi protiv rješenja opæinskog ili gradskog upravnog tijela odluèuje nadležno upravno tijelo županije, a protiv rješenja upravnog tijela Grada Zagreba ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.
- (3) Žalba odgađa izvršenje prvostupanjskog rješenja, osim ako zakonom nije drukèije određeno.
- (4) Iznimno od stavka 3. ovoga èlanka žalba ne odgađa izvršenje rješenja kojim je odobrena novèana pomoæ.

VIII. STRUÈNI DJELATNICI

Èlanak 157.

- (1) Struèene poslove u centrima za socijalnu skrb obavljaju socijalni radnik, pravnik, psiholog i defektolog, s položenim struènim ispitom.

(2) Struène poslove u centrima za socijalnu skrb obavljaju i drugi struèni djelatnici odgovarajuæeg usmjerenja i stupnja struène spreme ovisno o djelatnostima centra za socijalnu skrb.

(3) Struèni djelatnici centra za socijalnu skrb imaju iskaznicu kojom se dokazuje njihovo službeno svojstvo, identitet i ovlasti.

(4) Sadržaj i oblik iskaznice iz stavka 3. ovoga èlanka propisat æe ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Èlanak 158.

(1) Struène poslove u domu socijalne skrbi obavljaju socijalni radnik, psiholog, defektolog, pedagog, medicinska sestra i fizioterapeut, radni terapeut, odgojitelj, s višom ili visokom struènom spremom, s položenim struènim ispitom.

(2) Struène poslove u domu socijalne skrbi obavljaju i drugi struèni djelatnici odgovarajuæeg usmjerenja i struène spreme ovisno o djelatnostima doma socijalne skrbi.

Èlanak 159.

(1) Struèni djelatnici moraju svoj rad obavljati sukladno pravilima struke te poštivati osobnost korisnika, njegovo dostojanstvo i nepovredivost njegova osobnog i obiteljskog života.

(2) Struèni djelatnici dužni su èuvati kao profesionalnu tajnu sve što saznaju o osobnom i obiteljskom životu korisnika.

(3) Na èuvanje profesionalne tajne obvezni su i drugi djelatnici ustanova socijalne skrbi.

(4) Povreda èuvanja profesionalne tajne teža je povreda obveza iz radnog odnosa.

Èlanak 160.

(1) Struèni djelatnici obvezni su nakon završenog obrazovanja obaviti vježbenièki staž.

(2) Vježbenièki je staž rad pod nadzorom struènog voditelja (mentora) kojim se struèni djelatnik osposobljava za samostalan rad.

(3) Vježbenièki staž obavlja se u ustanovama socijalne skrbi.

(4) Dio vježbenièkog staža može se provesti i u državnim tijelima ili pravnim osobama zdravstva, odgoja, obrazovanja, pravosuða, kao i drugim pravnim osobama koje obavljaju poslove socijalne skrbi.

Èlanak 161.

(1) Vježbenički staž za djelatnike s visokom i višom stručnom spremom traje 20 mjeseci, a za djelatnike srednje stručne spreme 12 mjeseci.

(2) Vježbenički staž može se iz zdravstvenih ili drugih posebno opravdanih razloga produljiti i nakon protoka roka iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 162.

(1) Nakon isteka godine dana obavljenog vježbeničkog staža stručni djelatnici stječu pravo polaganja stručnog ispita pred ispitnim povjerenstvom ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(2) Ako vježbenik položi stručni ispit prije isteka roka iz stavka 1. članka 162. ovoga Zakona može ostati u svojstvu vježbenika do isteka toga roka.

(3) Uvjerenje o položenom stručnom ispitu izdaje povjerenstvo pred kojim je ispit položen.

Članak 163.

Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi propisat će:

- sadržaj i način provođenja vježbeničkog staža,
- uvjete koje moraju ispunjavati ustanove socijalne skrbi u kojima vježbenik provodi vježbenički staž,
- uvjete koje mora ispunjavati stručni voditelj (mentor),
- sadržaj i način polaganja stručnog ispita,
- sadržaj i izgled uvjerenja o položenom stručnom ispitu.

Članak 164.

(1) Ugovor o radu sklapa se s vježbenikom na određeno vrijeme.

(2) Vježbenički staž može se obavljati i u obliku volontiranja.

(3) Ustanove socijalne skrbi obvezne su primati stručne djelatnike na vježbenički staž prema mjerilima koje odredi ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

(4) Pravo na polaganje stručnog ispita ima i stručni djelatnik koji je vježbenički staž obavio kod pravne ili fizičke osobe koja obavlja poslove socijalne skrbi.

Članak 165.

Stručni djelatnik koji je položio stručni ispit u odgovarajućoj stručnoj spremi u drugoj djelatnosti, može se primiti na rad u ustanovu socijalne skrbi bez obveze polaganja

struènog ispita ili uz obvezu polaganja posebnog dijela struènog ispita, o èemu odluèuju ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Èlanak 166.

(1) Na struènog djelatnika koji u vrijeme zasnivanja radnog odnosa u ustanovi socijalne skrbi ima u odgovarajuæoj struci radni staž dulji od vremena određenog za vježbenièki staž ne primjenjuju se odredbe ovoga Zakona koje se odnose na vježbenièki staž, ali mora u roku godine dana od prijama u radni odnos položiti struèni ispit.

(2) Oslobodit æe se od obveze polaganja struènog ispita struènog djelatnika koji ima znanstveno zvanje magistra ili doktora znanosti, položen pravosudni ili ispit državnog službenika.

(3) Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi može osloboditi struènog djelatnika obveze polaganja struènog ispita ako u odgovarajuæoj struci ima najmanje 10 godina radnog staža, ako posebnim zakonom nije drukèije određeno.

Èlanak 167.

(1) Struèni djelatnici imaju pravo i obvezu struèno se usavršavati radi održavanja i unapređivanja obavljanja djelatnosti.

(2) Struèno usavršavanje iz stavka 1. ovoga èlanka može se provoditi samo uz odobrenje ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi, osim ako se radi o poslijediplomskom znanstvenom ili struènom studiju.

Èlanak 168.

(1) Rad struènih djelatnika iz èlanaka 157. i 158. ovoga Zakona se ocjenjuje.

(2) Struèni djelatnici iz stavka 1. ovoga èlanka mogu napredovati u struci i stjecati položajna zvanja mentora i savjetnika.

(3) Ocjenu iz stavka 1. ovoga èlanka donosi ravnatelj svake godine najkasnije do 30. studenoga za prethodnih 12 mjeseci.

(4) Ocjena se donosi na temelju:

- uspješnosti u izvršavanju javnih ovlasti i drugih struènih poslova,
- struènog usavršavanja,
- sudjelovanja na struènom skupu uz pisani prilog i
- objavljivanja struènih radova.

(5) Ocjene su "ne zadovoljava", "zadovoljava", "uspješan" i "naroèito uspješan".

(6) O ocjeni ravnatelj donosi rješenje na koje stručni djelatnik ima pravo prigovora stručnom vijeću ustanove u roku 8 dana od dana dostave rješenja, a o kojem je stručno vijeće dužno odlučiti u roku od 15 dana od dana primitka prigovora.

(7) Na prijedlog ravnatelja ministar nadležan za poslove socijalne skrbi može stručnog djelatnika koji ima najmanje 6 godina radnog iskustva u djelatnosti socijalne skrbi i 3 godine uzastopnu ocjenu "uspješan" ili "naročito uspješan" unaprijediti u zvanje mentora.

(8) Na prijedlog ravnatelja ministar nadležan za poslove socijalne skrbi može stručnog djelatnika koji ima najmanje 10 godina radnog iskustva i zvanje mentora najmanje 3 godine, za koje vrijeme je ocijenjen "naročito uspješan" unaprijediti u zvanje savjetnika.

IX. NADZOR

1. Unutarnji nadzor

Članak 169.

(1) Ustanove socijalne skrbi obvezne su provoditi unutarnji nadzor nad radom svojih ustrojbenih jedinica i djelatnika.

(2) Unutarnji nadzor provodi se na način propisan općim aktom ustanove.

2. Upravni nadzor

Članak 170.

Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi obavlja upravni nadzor nad radom centra za socijalnu skrb.

Članak 171.

U obavljanju upravnog nadzora ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi može:

1. obustaviti od izvršenja statut ili drugi opći akt centra za socijalnu skrb,
2. poništiti, ukinuti ili izmijeniti rješenje centra za socijalnu skrb,
3. raspraviti stanje u centru za socijalnu skrb i odrediti mjere koje je centar dužan poduzeti radi izvršavanja poslova socijalne skrbi,
4. predložiti ravnatelju poduzimanje mjera za poboljšanje svrhovitosti, djelotvornosti, ekonomičnosti i pravodobnosti obavljanja djelatnosti centra za socijalnu skrb, te otklanjanja drugih nedostataka u radu,

5. izravno donijeti rješenje ili poduzeti mjeru nužnu za izvršenje zakona ili drugog propisa ili zaštite korisnika, ako je to nadležni centar za socijalnu skrb propustio učiniti u roku,

6. pokrenuti postupak utvrđivanja odgovornosti djelatnika centra za socijalnu skrb, te pokrenuti postupak utvrđivanja odgovornosti ravnatelja centra za socijalnu skrb, predstojnika podružnice i voditelja drugih ustrojbenih jedinica, kao i pokrenuti postupak njihovih razrješenja,

7. podnijeti prijavu nadležnom tijelu za utvrđivanje kaznene ili prekršajne odgovornosti djelatnika centra za socijalnu skrb.

Članak 172.

(1) O obavljenom upravnom nadzoru povjerenstvo, odnosno državni službenik dužan je u roku 15 dana napisati izvješće koje sadrži prikaz utvrđenog stanja, prijedlog mjera koje u određenom roku treba poduzeti radi otklanjanja nedostataka, prijedlog za podnošenje prijave za kazneno djelo ili prekršaj, prijedlog za pokretanje postupka utvrđivanja odgovornosti ravnatelja centra za socijalnu skrb ili drugog djelatnika te prijedloge za poduzimanje drugih potrebnih mjera.

(2) Izvješće o obavljenom upravnom nadzoru dostavit će se centru za socijalnu skrb u roku 20 dana od dana obavljenog nadzora.

3. Inspekcijski nadzor

Članak 173.

(1) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi provodi inspekcijski nadzor nad primjenom i izvršavanjem zakona i drugih propisa, općih i pojedinačnih akata u djelatnosti socijalne skrbi, kao i nadzor nad stručnim radom doma socijalne skrbi, centra za pomoć i njegu i drugih pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju poslove socijalne skrbi.

(2) Zdravstveni i sanitarni inspekcijski nadzor nad radom doma socijalne skrbi u dijelu koji se odnosi na zdravstvenu zaštitu i prehranu korisnika obavlja zdravstvena i sanitarna inspekcija.

Članak 174.

Inspekcijski nadzor provode inspektori, viši inspektori i drugi državni službenici ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi ovlašteni za provedbu inspekcijskog nadzora.

Članak 175.

(1) Za inspektora se može postaviti osoba koja pored zakonom utvrđenih uvjeta za prijam u državnu službu ima visoku stručnu spremu, položen državni stručni ispit i najmanje pet godina radnog staža nakon položenog državnog stručnog ispita.

(2) Za višeg se inspektora može postaviti osoba koja pored zakonom utvrđenih uvjeta za prijam u državnu službu ima visoku stručnu spremu, položen državni stručni ispit i najmanje deset godina radnog staža nakon položenog državnog stručnog ispita.

(3) Inspektore postavlja ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Članak 176.

(1) Inspektor ima iskaznicu kojom se dokazuje njegovo službeno svojstvo, identitet i ovlasti.

(2) Sadržaj i oblik iskaznice inspektora propisat će ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Članak 177.

(1) Inspektor koji provodi inspekcijski nadzor ima pravo u svako doba bez prethodne najave i bez dopuštenja ravnatelja ili druge odgovorne osobe ulaziti u prostorije i prostore ustanove socijalne skrbi i druge pravne i fizičke osobe koja obavlja poslove socijalne skrbi.

(2) Inspektor iz stavka 1. ovoga članka obavještava ravnatelja ili drugu odgovornu osobu o svom ulasku u ustanovu socijalne skrbi.

Članak 178.

(1) Prilikom provedbe inspekcijskog nadzora inspektor ima pravo pregledati objekte i druge poslovne prostore, dokumentaciju, poslovne knjige, registre, dokumente, isprave, saslušati korisnike, djelatnike i druge osobe, pregledati isprave na temelju kojih se može utvrditi identitet osoba (osobna iskaznica, putovnica i sl.) i obavljati druge radnje predviđene zakonom.

(2) Ravnatelj ili druga odgovorna osoba pravne osobe mora inspektoru osigurati nesmetano obavljanje inspekcijskog nadzora i staviti mu na raspolaganje sva sredstva i potrebnu dokumentaciju.

Članak 179.

(1) O izvršenom pregledu, utvrđenom stanju i poduzetim, odnosno naređenim mjerama i radnjama, inspektor sastavlja zapisnik.

(2) U provedbi inspekcijskog nadzora inspektor je ovlašten rješenjem narediti ove mjere:

1. otklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti u određenom roku,

2. podnijeti prijavu nadležnom državnom tijelu zbog kaznenog djela, odnosno izreći zakonom ili drugim propisom utvrđenu prekršajnu kaznu,

3. narediti dodatno stručno usavršavanje djelatnika za kojeg utvrdi da mu nedostaje stručnost i naknadnu provjeru njegove osposobljenosti pred ispitnim povjerenstvom.

(3) U rješenju kojim se naređuje provedba mjere ili radnje određuje se i rok za njeno izvršenje.

(4) U slučaju da postoji neposredna opasnost za zdravlje ili život ljudi inspektor će donijeti usmeno rješenje i odmah narediti njegovu izvršenje. Usmeno se rješenje mora unijeti u zapisnik.

Članak 180.

(1) Protiv rješenja iz članka 179. ovoga Zakona može se u roku od osam dana od dana dostave rješenja izjaviti žalba ministru nadležnom za poslove socijalne skrbi.

(2) Žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

Članak 181.

Inspektor u provedbi inspekcijskih poslova ima pravo i dužnost:

1. zabraniti domu socijalne skrbi, centru za pomoć i njegu, te drugoj pravnoj i fizičkoj osobi koja obavlja djelatnost socijalne skrbi provođenje mjera i radnji koje su suprotne zakonu ili provedbenim propisima,

2. podnijeti zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka ako ocijeni da je povrijeđen zakon ili drugi propis iz djelatnosti socijalne skrbi, a ta povreda povlači odgovornost za prekršaj fizičke osobe, pravne osobe i odgovorne osobe u pravnoj osobi,

3. podnijeti prijavu nadležnom državnom odvjetništvu, ako ocijeni da je povrijeđen zakon ili drugi propis iz djelatnosti socijalne skrbi, a ta povreda povlači odgovornost za kazneno djelo.

Članak 182.

(1) Inspektor podnosi izvješće o svom radu, uočenim problemima osiguranja socijalne skrbi kod fizičkih i pravnih osoba čiji rad nadzire te prijedloge mjera za poboljšanje skrbi ministru nadležnom za poslove socijalne skrbi.

(2) Inspektor je dužan bez odgađanja pisano izvijestiti ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi ako utvrdi da dom socijalne skrbi, centar za pomoć i njegu ili druga fizička ili pravna osoba koja obavlja poslove socijalne skrbi ne ispunjava propisane uvjete za rad, grubo postupa suprotno zakonu ili drugom propisu ili teže ugrožava prava korisnika.

(3) Inspektor je dužan bez odgađanja u pisanom obliku izvijestiti ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi ako utvrdi da dom socijalne skrbi, centar za pomoć i njegu ili druga fizička ili pravna osoba koja obavlja poslove socijalne skrbi nije u roku otklonio nedostatke koje je naredio rješenjem iz članka 179. ovoga Zakona.

Èlanak 183.

(1) Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi može na temelju izvješæa inspektora iz èlanka 182. ovoga Zakona, donijeti rješenje o:

- zabrani rada doma socijalne skrbi, centra za pomoæ i njegu te druge pravne i fizièke osobe koja obavlja poslove socijalne skrbi, ako nije dobila odobrenje iz èlanka 96., 97 i 216. ovoga Zakona ili više ne ispunjava uvjete glede prostora, opreme i potrebnih struènih djelatnika propisane ovim Zakonom,

- poduzimanju drugih mjera za koje je ovlašten ovim Zakonom i drugim propisima.

(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga èlanka nije dopuštena žalba ali se može pokrenuti upravni spor.

X. TROŠKOVI SMJEŠTAJA IZVAN VLASTITE OBITELJI

Èlanak 184.

(1) Dom socijalne skrbi za odrasle osobe i njegova podružnica razvrstava se prema vrsti, opsegu i kvaliteti usluga koje pružaju pojedinim korisnicima, broju i struènosti djelatnika, broju, velièini, namjeni i kvaliteti prostorija, uređaja i opreme i slièno.

(2) Mjerila za razvrstavnaje doma iz stavka 1. ovoga èlanka donosi ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Èlanak 185.

(1) Rješenje o razvrstavanju doma i njegove podružnice iz èlanka 184. ovoga Zakona donosi ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi na prijedlog struènog povjerenstva koje imenuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga èlanka ne može se uložiti žalba, ali se može voditi upravni spor.

Èlanak 186.

Cijenu usluga doma kojeg je osnivaè Republika Hrvatska utvrđuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi ovisno o vrsti smještaja, pruženim uslugama te kategoriji doma.

Èlanak 187.

Cijenu usluga skrbi izvan vlastite obitelji u domu socijalne skrbi kojeg osnivaè nije Republika Hrvatska utvrđuje vlasnik, odnosno osnivaè.

Èlanak 188.

Cijenu usluga skrbi izvan vlastite obitelji za korisnika koji je rješenjem centra za socijalnu skrb smješten u domu kojeg osnivač nije Republika Hrvatska ne može biti veća od cijene iz članka 186. ovoga Zakona.

Članak 189.

Cijenu pojedine vrste usluga pomoći i njege u kući iz članka 51. ovoga Zakona ako se sredstva za tu namjenu osiguravaju iz državnog proračuna određuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Članak 190.

(1) Odrasla osoba smještena rješenjem centra za socijalnu skrb dužna je plaćati cijenu smještaja svim svojim prihodima i novčanim sredstvima.

(2) Ako su prihodi smještene osobe iz stavka 1. ovoga članka, uključujući i dosuđeni iznos uzdržavanja za korisnika, veći od cijene smještaja razliku zadržava korisnik.

(3) Korisnik smještaja iz stavka 1. ovoga članka čiji prihodi i novčana sredstva nisu dostatna za plaćanje cijene smještaja dužan je u svrhu plaćanja otuđiti svoju imovinu koja ne služi članovima njegove obitelji za podmirenje osnovnih stambenih i drugih osnovnih životnih potreba.

(4) Ako sredstva korisnika iz stavka 1. i 3. ovoga članka nisu dostatna za plaćanje cijene smještaja, razlika između cijene smještaja i tih sredstava tereti sredstva ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(5) Pri utvrđivanju prihoda iz stavka 1. i 3. ovoga članka iznos prihoda, umanjuje se za obvezu korisnika za uzdržavanje nekog od članova obitelji i za iznos namijenjen osobnim potrebama korisnika stalnog smještaja.

(6) Način plaćanja smještaja odraslih osoba koje nisu smještene na temelju rješenja centra za socijalnu skrb utvrđuje se ugovorom o smještaju između korisnika i doma socijalne skrbi kojeg osnivač nije Republika Hrvatska.

Članak 191.

(1) Ako iznos doprinosa za uzdržavanje iz članka 190. stavka 2. ovoga Zakona nije utvrđen prema propisima o obiteljskim odnosima, obveznici uzdržavanja sporazumom sklopljenim međusobno i s centrom za socijalnu skrb utvrđuju iznos toga doprinosa.

(2) Ako se obveznici uzdržavanja ne sporazumiju u smislu stavka 1. ovoga članka ili se obveznik uzdržavanja ne drži sporazuma ili ne izvršava svoju dosuđenu obvezu, centar za socijalnu skrb na temelju propisa o obiteljskim odnosima pokrenut će kod suda postupak za naknadu tih troškova.

Članak 192.

Iznimno od članka 191. ovoga Zakona osoba koja je dužna uzdržavati odraslu osobu nesposobnu za rad nije dužna sudjelovati u cijeni smještaja ako su njeni prihodi ili

prihodi njene obitelji manji od trostrukog iznosa prihoda za samca ili obitelj, utvrđenog u članku 16. stavku 2. i 3. ovoga Zakona.

Članak 193.

(1) Dijete koje je korisnik stalnog smještaja, a ima redovite mjesečne prihode, sudjeluje u plaćanju cijene smještaja do visine od 65% tih prihoda.

(2) Dijete svojom imovinom ne sudjeluje u plaćanju stalnog smještaja.

Članak 194.

(1) Roditelji djeteta, korisnika stalnog smještaja, dužni su plaćati, odnosno sudjelovati u plaćanju cijene smještaja u iznosu doprinosa za uzdržavanje dosuđenog prema propisima o obiteljskim odnosima.

(2) Ako iznos doprinosa za uzdržavanje djeteta nije utvrđen prema propisima o obiteljskim odnosima, roditelji ili drugi obveznici uzdržavanja djeteta i centar za socijalnu skrb sporazumom će utvrditi plaćanje, odnosno sudjelovanje u plaćanju cijene smještaja, a ako se o tome ne sporazumiju, centar za socijalnu skrb kod suda će pokrenuti postupak za utvrđivanje doprinosa za uzdržavanje.

Članak 195.

Sudjelovanje i način plaćanja korisnika i drugih obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene skrbi izvan vlastite obitelji propisat će ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

XI. NAKNADA ŠTETE

Članak 196.

Korisnik koji je na temelju rješenja centra za socijalnu skrb, ostvario primanje dužan je nadoknaditi štetu ako je:

- na temelju neistinitih ili netočnih podataka za koje je znao ili morao znati da su neistiniti, odnosno netočni ili je na drugi protupravan način ostvario primanje na koje nije imao pravo ili ga je ostvario u većem opsegu nego što mu pripada,
- primanje ostvario zbog toga što nije prijavio promjenu koja utječe na gubitak ili opseg prava, a znao je ili je morao znati za tu promjenu.

Članak 197.

(1) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi ima pravo na povrat iznosa isplaćenih na ime pomoći za uzdržavanje i stalnog smještaja, ako korisnik otuđi svoju imovinu.

(2) Za sluèaj smrti korisnika iz stavka 1. ovoga èlanka ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi ima pravo na povrat isplaæenih iznosa od njegovih nasljednika.

(3) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi neæe podiæi tužbu radi povrata iznosa iz stavka 2. ovoga èlanka ako bi ostvarivanjem tražbine nasljednici i èlanovi njegove obitelji ostali bez imovine odnosno prihoda potrebnih za podmirenje osnovnih stambenih i drugih osnovnih životnih potreba.

Èlanak 198.

Tražbina s naslova naknade štete iz èlanka 196. i 197. ovoga Zakona odnosi se samo na dospjele tražbine i u ukupnoj svoti. Ta se svota izraèunava od dana isplate do dana dospijea prema tablicama aktuarske matematike koju utvrðuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

Èlanak 199.

(1) Zastara tražbine nastupa istekom opæeg zastarnog roka koji je predviðen u Zakonu o obveznim odnosima.

(2) Rokovi zastare tražbine naknade štete u smislu odredbi ovoga Zakona poèinju teæi:

1. u sluèajevima iz èlanka 196. ovoga Zakona od dana kada je postalo konaènim rješenje kojim je utvrðeno da je pravo korisniku priznato, na temelju neistinitih ili netoènih podataka za koje je znao ili morao znati da su neistiniti, odnosno netoèni ili je na drugi protupravan naèin ostvario primanje na koje nije imao pravo ili ga je ostvario u višem opsegu nego što mu pripada ili ako je primanje ostvario zbog toga što nije prijavio promjenu koja utjeæe na gubitak ili opseg prava, a znao je ili je morao znati za tu promjenu.

2. u sluèajevima iz èlanka 197. stavka 1. ovoga Zakona kada se konaènim rješenjem utvrdi da je korisnik otuðenjem svoje imovine ostvario sredstva dostatna za uzdržavanje ili za uzdržavanje kroz određeno razdoblje ili za snašanje troškova stalnog smještaja u cjelosti ili djelomièno,

3. u sluèajevima iz èlanka 197. stavka 2. ovoga Zakona od dana pokretanja ostavinskog postupka.

Èlanak 200.

Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi na temelju rješenja o ostvarivanju pomoæi za uzdržavanje i stalnog smještaja ima pravo na zabilježbu tražbine u zemljišnim knjigama na nekretninama u korisnikovom vlasništvu.

Èlanak 201.

Centar za socijalnu skrb dužan je u svezi s naknadom štete iz članka 196. do 200. ovoga Zakona ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi dostavljati podatke odlučujuće za podnošenje tužbe radi naknade štete.

Članak 202.

(1) Kada se utvrdi da je nastala šteta, centar za socijalnu skrb će uz navođenje dokaza pozvati korisnika ili njegove nasljednike da u određenom roku nadoknade nastalu štetu.

(2) Ako šteta ne bude nadoknađena u određenom roku, ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi će putem Državnog pravobranitelja pokrenuti postupak radi naknade štete.

XII. KAZNENE ODREDBE

Članak 203.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba ako:

1. započne s radom prije no što se rješenjem nadležnog tijela utvrdi da su ispunjeni svi propisani uvjeti (članak 84., 97. i 109.),
2. ne vodi na propisani način evidenciju i dokumentaciju o korisniku, vrstama usluga i drugim pitanjima ili ako o tome ne dostavlja izvješća (članak 92. stavak 1., 104. stavak 1., 112. stavak 1.),
3. stručnom povjerenstvu koje obavlja upravni nadzor ili inspektoru uskrati obavijesti ili podatke ili onemogućei pregled i poduzimanje drugih radnji u svezi s obavljanjem nadzora (članak 177. i 178.),
4. neosnovano ne izvrši rješenje o priznavanju prava korisnika (članak 12. do 78., 136. do 155. i 190. do 195.),
5. bez rješenja centra za socijalnu skrb privremeno ili trajno riješi zbrinjavanje odnosno smještaj korisnika na drugi način (članak 75.),
6. naplati od korisnika, druge fizičke ili pravne osobe troškove smještaja u dom socijalne skrbi ili u udomiteljsku obitelj ako troškove smještaja na temelju rješenja centra za socijalnu skrb snosi ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi (članak 195.),
7. u određenom roku ne poduzme mjere predložene u izvješću o upravnom nadzoru ili zapisniku o provedenom inspekcijskom nadzoru (članak 172. i članak 179. do 182.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 10.000,00 kuna.

(3) Ako je pravna ili fizička osoba kažnjena za prekršaj iz stavka 1. točke 6. ovoga članka obvezno se izriče i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi.

Članak 204.

(1) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. ne primi stručnog djelatnika na vježbenički staž (članak 164.),
2. onemogućiti djelatniku stručno usavršavanje (članak 167.),
3. ne provodi unutarnji nadzor (članak 169.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 3.000,00 kuna.

Članak 205.

Novčanom kaznom od 2.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba:

1. ako ne izvijesti centar za socijalnu skrb o početku, načinu i djelokrugu svojega rada ili u svom nazivu ne ističe ime i prezime, adresu nositelja djelatnosti i oznaku djelatnosti (članak 124.),
2. ako nastavi s radom nakon što je odjavila obavljanje poslova (članak 129. točka 1.) ili ako je prestala važnost odobrenja za obavljanje poslova socijalne skrbi (članak 130. i 131.),
3. ako obavlja djelatnost socijalne skrbi suprotno članku 128. ovoga Zakona,
4. ako privremeno obustavi poslovanje iz neopravdanih razloga ili ako ne obavijesti nadležna tijela o privremenoj obustavi poslovanja (članak 132.).

Članak 206.

Novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se udomitelj ako:

1. o sebi i članovima svoje obitelji daje neistinite podatke,
2. ako u većoj mjeri zanemaruje obveze prema korisniku preuzete ugovorom o smještaju (članak 118.).

Članak 207.

Novčanom kaznom od 500,00 do 2.000,00 kuna kaznit će se korisnik socijalne skrbi ako daje neistinite podatke na temelju kojih je ostvario pravo po ovom Zakonu (članak 30.).

XIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Èlanak 208.

Osoba koja je smještena u organizaciju socijalne zaštite ili u drugu obitelj na osnovi Zakona o socijalnoj zaštiti ("Narodne novine", br. 10/91. - proèišæeni tekst, br. 19/91 i br. 26/93) ima pravo na skrb izvan vlastite obitelji i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

Èlanak 209.

Korisniku prava i oblika socijalne zaštite koji nije obuhvaæen èlankom 208. ovoga Zakona, a koristi ih na osnovi pod uvjetima Zakona o socijalnoj zaštiti, osiguravaju se ta prava i oblici i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona dok mjesno nadležan centar za socijalnu skrb ne utvrdi ima li korisnik uvjete za neko od prava utvrđenih ovim zakonom, s tim da je centar za socijalnu skrb to dužan uèiniti najkasnije u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Èlanak 210.

Korisniku naknade za socijalni minimum koji to pravo ostvaruje na osnovi Odluke o socijalnom minimumu ("Narodne novine", br. 71/92., 79/92., 5/93. i 113/93.) osigurava se to pravo, dok mjesno nadležni centar za socijalnu skrb ne utvrdi ima li korisnik pravo na pomoæ za uzdržavanje prema ovom Zakonu, s tim da je centar za socijalnu skrb to dužan uèiniti najkasnije u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Èlanak 211.

Postupci ostvarivanja prava i oblika socijalne skrbi zapoèeti prije poèetka primjene ovoga Zakona, dovršit æe se po odredbama propisa koji su važiili do poèetka primjene ovoga Zakona, ako ovim zakonom odreðeno pravo nije riješeno za korisnika na povoljniji naèin.

Èlanak 212.

Republièki fond socijalne zaštite prestaje s radom u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Èlanak 213.

Ministarstvo rada i socijalne skrbi æe do dana prestanka rada Republièkog fonda socijalne zaštite osnovati centre za socijalnu skrb koji æe danom prestanka rada Republièkog fonda socijalne zaštite preuzeti poslove, prava i obveze, djelatnike, novèana sredstva, opremu, arhivu, dokumentaciju i sredstva za rad podružnica Republièkog fonda socijalne zaštite.

Èlanak 214.

Ministarstvo rada i socijalne skrbi danom prestanka rada Republičkog fonda socijalne zaštite preuzet æ prava i obveze, djelatnike, novæana sredstva, opremu, arhivu, dokumentaciju i sredstva za rad osim onih koji su obuhvaæeni ælankom 213. ovoga Zakona.

Ælanak 215.

Javne ustanove koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi dužne su uskladiti statut i druge opæe akte s odredbama ovoga Zakona u roku od 6 mjeseci od dana poætka primjene ovoga Zakona.

Ælanak 216.

(1) Vlasnici postojeæih ustanova koje pružaju skrb izvan vlastite obitelji dužni su imenovati upravno vijeæe u roku od 30 dana od dana poætka primjene ovoga Zakona.

(2) Upravno vijeæe iz stavka 1. ovoga ælanka dužno je u roku od 60 dana od dana poætka primjene ovoga Zakona zatražiti odobrenje ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi za nastavak rada.

(3) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi u postupku donošenja rješenja o nastavku rada ustanova iz stavka 1. ovoga ælanka na odgovarajuæi æ naæin primijeniti ælanke 96. i 97. ovoga Zakona.

(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga ælanka nije dopuštena žalba ali se može voditi upravni spor.

Ælanak 217.

(1) Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi donijet æ propise iz ælanka 27., 36., 59., 60., 78., 80., 84., 92., 93., 104., 108., 112., 125., 147., 157., 163., 176., 184. i 195. ovoga Zakona u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Do donošenja propisa iz stavka 1. ovoga ælanka primjenjivat æ se ako nisu u suprotnosti s ovim Zakonom ovi propisi:

1. Pravilnik o ostvarivanju socijalne zaštite ("Narodne novine", br. 10/91., 38/92., 5/93. i 113/93.),

2. Pravilnik o vođenju evidencije i o dokumentaciji socijalne zaštite ("Narodne novine", br. 31/95. i 10/91.),

3. Pravilnik o sastavu i radu struènih povjerenstava kao tijela vještaæenja u postupku za ostvarivanje prava i drugih oblika socijalne zaštite, o sadržaju medicinske i druge dokumentacije te o vrstama i stupnju ometenosti u psihiækom ili fiziækom razvoju djece i omladine ("Narodne novine", br. 12/84.),

4. Pravilnik o obavljanju nadzora nad struènim radom organizacije socijalne zaštite ("Narodne novine", br. 6/84.)

5. Pravilnik o pripravnièkom stažu, socijalnih i drugih struènih radnika u organizacijama udruženog rada socijalne zaštite ("Narodne novine", br. 14/85. i 19/89.),
6. Pravilnik o uvjetima u pogledu prostora opreme i potrebnih struènih i drugih radnika radne organizacije socijalne zaštite ("Narodne novine", br. 56/83. i 55/86.).
7. Pravilnik o sadržaju, uvjetima i naèinu izdavanja, te uporabi socijalne iskaznice ("Narodne novine", broj 21/93.).

Èlanak 218.

Danom poèetka primjene ovoga Zakona prestaju važiiti Zakon o socijalnoj zaštiti ("Narodne novine", br. 10/91. - proèišæeni tekst, br. 19/91. i 26/93.) i èlanak 2. stavak 2. i 3. èlanci 6., 7. i 9. Zakona o formiranju i korištenju sredstava solidarnosti za osiguravanje zaštite životnog standarda socijalno ugroženog stanovništva ("Narodne novine", br. 18/89.) i Odluka o socijalnom minimumu ("Narodne novine", br. 71/92., 79/92., 29/93. i 113/93.).

Èlanak 219.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana nakon objave u "Narodnim novinama", a primjenjuje se od 1. sijeènja 1998.

Klasa: 550-01/96-01/04
Zagreb, 27. lipnja 1997.

ZASTUPNIÈKI DOM SABORA REPUBLIKE HRVATSKE

Predsjednik
Zastupnièkog doma Sabora
akademik Vlatko Pavletiaè, v. r.